Влада - Радам!

Голос України

ГАЗЕТА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

№ 248 (1748) ♦ Субота, 27 грудня 1997 року ♦ Ціна договірна

Вихідних буде менше. Працюйте з насолодою, панове!

Ранкове та денне засідання 26 грудня

Парламентська хроніка

Напередодні новорічних та різдвяних свят на пропозицію Кабінету міністрів Верховна Рада розглянула законопроект про втрату чинності положення, за яким, коли святковий день припадав на вихідний, то наступний за ним вважався неробочим. Більшістю голосів це рішення було прийнято, отже, відтепер святкуватимемо трохи менше.

Наступне питання — проект закону «Про внесення змін до Закону України «Про патентування деяких видів підприємницької діяльності», який має спростити процедуру отримання патенту та сприятиме збільшенню надходжень до місцевих бюджетів. Він стосується роздрібної торгівлі, обміну валюти, надання послуг та інше. Але, зважаючи на те, що до обговорення було запропоновано два законопроекти — розроблені Кабінетом міністрів та народним депутатом Іваном Симоненком, то дискусія дещо затяглася.

(Закінчення на 2-й стр.).

Перші в бюлетені — ліберали, останні — прогресисти

Центрвиборчком провів з нетерпінням очікуване жеребкування серед політичних партій і блоків учасників виборчого процесу, яким визначив перелік партій, блоків та їхніх лідерів у виборчому бюлетені. Найприхильнішим жереб виявився для таких партій і блоків: партії праці і лібералів, партійців регіонального відродження України, блоку «Менше слів», «Громади», Республіканської християнської партії, котрі будуть відповідно названі в бюлетені «в першій п'ятірці». Компартія за порядковим номером — одинадцята, Рух — 20-й, НДПУ — 23-тя, а прогресивні соціалісти — останні, 30-ті.

(Закінчення на 2-й стор.).

Посол поїде з орденом

Учора Голова Верховної Ради Олександр Мороз прийняв Надзвичайного і Повноважного Посла США в Україні Уїльяма Гріна Міллера у зв'язку з закінченням терміну його повноважень. О. Мороз подякував американському дипломатові за активну участь у розбудові україно-американських відносин.

Також відбулася «прощальна» зустріч американського посла із Президентом України Леонідом Кучмою. Крім того, Л. Кучма підписав указ про нагородження Уїльяма Гріна Міллера орденом «За заслуги» III ступеня — «за значний особистий внесок у розвиток україно-американських міждержавних зв'язків».

Смертна кара де-факто і де-юре

У Києві відбулася прес-конференція заступника Голови Верховної Ради України Віктора Мусіяки та голови Комітету у закордонних справах та зв'язках з СНД Бориса Олійника, присвячена результатам їх участі в засіданні Бюро Парламентської Асамблеї Ради Європи. На його засіданні в Парижі розглядалося виконання Україною зобов'язань, узятих під час вступу до Ради Європи.

(Закінчення на 10-й стор.).

Танець надії на сірій сцені нашого життя

Коли переглядаєш деякі газети, може скластися враження, що всі наші діти миють машини на автостоянках, продають газети або просять милостиню в метро. Обділених долею та нашою увагою справді немало. Але є багато підлітків, які стають переможцями міжнародних олімпіад, лауреатами престижних конкурсів, учасниками популярних вернісажів. Потяг до знань і краси, посилений талантом і щоденною працею, закладає в цих дітях підгрунтя для міцного завтрашнього професіоналізму, робить їх нашою надією. І це ще раз підтвердили святкові гала-концерти учнів спеціалізованих хореографічних класів Української академії танцю, створених на базі київських шкіл № 33 і № 57, та ансамблю «Кияночка». І то глибоко символічно, що юні таланти столиці танцювали на престижній сцені Національної опери України імені Т. Шевченка.

(Закінчення на 7-й стор.)

На знімку: танцюють Наталка Домрачева і Віктор Іщук.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

«Просто громадянин» про розпуск парламенту

На переконання Голови Верховної Ради Олександра Мороза, у Президента немає юридичних підстав для заяв про «гіпотетичні» причини можливого розпуску парламенту.

Леонід Кучма заявив, що першою такою обставиною є подання ряду депутатів до Конституційного суду України про визнання нелегітимним Закону «Про вибори народних депутатів України». Другою обставиною, вважає глава держави, можуть стати умови, «якщо новий парламент поверне кермо на 180 градусів».

В інтерв'ю агентству УНІАН О. Мороз висловив думку про те, що такі заяви Президента треба, по-перше, розглядати не як слова глави держави, а як висловлювання «просто громадянина». О. Мороз вважає, що ці слова свідчать «про відсутність грамотних юристів в оточенні Президента». «Гарант Конституції має турбуватися про дотримання Основного Закону усіма суб'єктами правовідносин, і він сам не є винятком з цього числа», — підкреслив глава парламенту, нагадавши, що відповідно до Конституції розпуск парламенту можливий лише за умови, якщо ВР протягом 30 днів однієї сесії не може розпочати пленарне засідання.

P.S.

❍ **Президент України повернув у парламент закон про поправки до Закону «Про збір на обов'язкове соціальне страхування».**

❍ **Національний банк України продовжив строк обміну українських карбованців на гривні до 30 квітня 1998 р. — для тих громадян, які з поважних причин не обміняли старі купюри.**

❍ **У січні 1998 р. орієнтовно у 2 рази буде підвищено митні збори на ввезення до України автомобілів іноземного виробництва, випущених більш як 5 років тому.**

Працюйте з насолодою, панове!

(Початок на 1-й стор.).

Михайло Чечетов (Комітет з питань економічної політики та управління народним господарством) запропонував об'єднати ці документи в один: для цього підтримати в першому читанні проект Кабінету міністрів з тим, щоб під час другого читання максимально врахувати пропозиції І. Симоненка та деякі положення прийнятого свого часу в першому читанні законопроекту, розробленого ще одним народним депутатом Олексієм Шеховцовим. Серед основних положень законопроекту —встановлення фіксованої плати за патенти (Кабмін вважає, що це принесе до бюджету близько 200 мільйонів гривень), ліквідація дозвільної системи від адміністрацій за місцем торгівлі, бо патенти будуть дійсні по всій Україні (маючи при цьому відповідну поліграфічну захищеність) та інше. За словами голови Державної податкової адміністрації Миколи Азарова, плату за патенти в Києві та обласних центрах пропоновано встановити в розмірі від 80 до 300 гривень, в інших населених пунктах — від 20 до 80 гривень. Врешті-решт після того, як законопроекти Кабміну та І. Симоненка не набрали необхідної кількості голосів, було прийнято рішення підготувати до другого читання проект О. Шеховцова, максимально використавши при цьому положення інших двох документів. Плановано, що у другому читанні цей законопроект розглядатиметься наступного вівторка.

Денне засідання розпочалось обговоренням державної програми приватизації на 1998 рік. Доповідач — голова підкомітету Комітету з питань економічної політики та управлінням народним господарством Геннадій Угаров зокрема зазначив, що проектом бюджету поставлено досить високі завдання із залучення до нього коштів за рахунок приватизації. Проте, на його думку, за умов збереження нинішньої конфліктної ситуації сплановане навряд чи вдасться виконати. Крім того, головним буде «не план по валу», а якість та доцільність приватизації. Під час обговорення Олександр Мороз наголосив: Верховна Рада зобов'язала Фонд державного майна подати до розгляду програми приватизації на наступний рік, але він цього так і не зробив. Отже, сьогодні приватизація відбувається поза законом. Але всі мають знати, що рано чи пізно справедливість буде відновлено, награбоване внаслідок незаконної приватизації майна буде повернуто у державну власність.

Паралельно із програмою приватизації депутати розглянули законопроект, внесений Ігорем Квятковським: він передбачає створення за рахунок акцій приватизованих підприємств додаткового пенсійного фонду. Загалом чи не всі учасники обговорення вказали на численні порушення закону під час приватизації та пропонували запровадити жорсткіший контроль за її проведенням, який передбачав би персональну відповідальність посадових осіб.

Отже, ухвалення державної програми приватизації у першому читанні підтримав лише 91 депутат, тому було прийнято рішення відправити її на доопрацювання.

Далі сесія розглянула у другому читанні проекти закону про Верховну Раду Автономної Республіки Крим та про вибори народних депутатів Верховної Ради Автономної Республіки Крим.

Сергій ЛАВРЕНЮК.

Парламентська хроніка

Сюжет про бюджет. Передноворічний

Вечірнє засідання 25 грудня

Виділено 290 мільйонів гривень для створення системи лізингу вітчизняної сільськогосподарської техніки.

Вирішено з коштів, одержаних від приватизації державного майна, 30 мільйонів гривень спрямувати на розвиток залізничного транспорту вітчизняного виробництва, а також з передбачених на фундаментальні наукові дослідження 46 мільйонів гривень 15 мільйонів виділити на фінансування Національної програми інформатизації.

Видатки на погашення процентів за наданими Україні кредитами, а також сплату доходу за облігаціями внутрішньої та зовнішньої позики передбачено в розмірі 2 млрд. 885 млн. 220 тис. гривень. Це наші боргові зобов'язання. У разі їх невиконання повністю припиниться надходження фінансових ресурсів до країни.

Народні обранці прийняли двадцять третю статтю законопроекту, в якій розписано видатки на обслуговування державного боргу, в редакції уряду.

Верховна Рада запропонувала також посилити відповідальність Кабінету міністрів за невиплати заробітної плати, пенсій, стипендій, соціальних допомог. Адже з року в рік не виконується доходна частина бюджету. Цим урядовці і користувалися. Прості смертні опинилися в кінці довжелезної бюджетної черги. І грошей їм завжди не вистачало. Тож на засіданні депутати затвердили перелік так званих захищених статей видатків з державного бюджету — гроші на виплату пенсій, соціальних допомог, стипендій виділятимуться в першу чергу. Розрахунки показують: навіть за 70 відсоткового наповнення бюджету можна гарантувати забезпечення коштами цих статей. Парламентарії вирішили внести до статті 28 й таке: використання посадовою особою коштів не за їх цільовим призначенням або в обсягах, що перевищують затверджені межі видатків, карається згідно із законодавством. За що й проголосували.

А ось під час визначення розміру державного забезпечення Міністерства оборони народні обранці згоди не дійшли. Обсяги фінансування Збройних сил України буде узгоджено остаточно під час третього читання.

Уже пізно ввечері (сесія тривала до 23 години) проект державного бюджету на 1998 рік, окрім статей 1, 2, 3, 4, був прийнятий у другому читанні. Роботу над бюджетом Верховна Рада продовжить 30 грудня на своєму спеціальному засіданні. До цього часу уряд разом із бюджетною комісією має підготувати проект документа до третього читання.

Втім, за словами Голови Верховної Ради Олександра Мороза, може статися так, що бюджет не буде прийнято до нового року. Аби убезпечити від цього державу, депутати прийняли в першому читанні закон «Про порядок фінансування видатків з державного бюджету в 1998 році до набуття чинності закону України «Про державний бюджет України на 1998 рік».

Валерій ДРУЖЕНКО.
Фото Сергія КОВАЛЬЧУКА.

Перші в бюлетені - ліберали...

(Початок на 1-й стор.).

Відбулося також жеребкування з визначення черговості опублікування передвиборних програм партій і блоків у газетах «Голос України» та «Урядовий кур'єр». Таким самим чином визначилися і щодо черговості надання ефірного часу (по 20 хвилин) на перших каналах Українського телебачення з 19 години 15 хвилин та Українського радіо. І тут «Громада», наприклад, матиме можливість сказати завершальне слово в передвиборній гонці з екранів телевізорів 27 березня, а ось Партія Зелених і в газетах, і по радіо, і в телеефірі зможе пропагувати свої ідеї в лютому.

А загалом представники партій і блоків відзначили чітку організацію Центрвиборчкомом цього заходу.

Анатолій БЕНЬ.

«Правде Украины» — 60

Виповнюється 60 років одному із найстаріших видань нашої держави — газеті «Правда Украины». Колектив голосоукраїнців щиро вітає правдоукраїнців з ювілеєм. Творчої вам, колеги, наснаги, гострого пера і безкомпромісності!

Голосоукраїнці.

Президент, як і дружина Цезаря, поза підозрою?

Учора Конституційний суд прийняв рішення з двох питань. Зокрема, за поданням Президента щодо конституційності Закону «Про Рахункову палату Верховної Ради України» (від 11 липня 1996 року). Своїм рішенням, як зазначив на прес-конференції суддя Петро Мартиненко, Конституційний суд привів цей закон у відповідність зі статтею 98 Основного Закону. Проте він так і не зміг пояснити, чому під час прийняття цього рішення значну роль у виробленні позиції Конституційного суду відіграли експерти зацікавленої сторони.

Схоже, останнім часом Конституційний суд стає заручником політичної ситуації. Про що промовисто засвідчило його рішення, яке було прийняте того ж дня за поданням народних депутатів, — щодо відповідності Конституції України розпоряджень Президента про призначення перших заступників, заступників голів обласних, Київської міської державних адміністрацій, виданих протягом липня—грудня 1996 року, січня 1997 року.

Цікаво, що високий суд визнав такою, що не відповідає Конституції, частину 1 п. 11 Положення про обласну, Київську, Севастопольську міську державну адміністрацію, затверджене відповідним указом Президента, стосовно повноважень Президента України про призначення перших заступників, заступників голів місцевих державних адміністрацій. Другим пунктом Конституційний суд прийняв рішення про втрату чинності цієї частини.

Однак Конституційний суд жодним словом не прохопився про предмет звернення депутатів — власне розпорядження Президента. Зате пунктом 3 Конституційний суд визнав: це рішення Конституційного суду України не поширюється на правовідносини що виникли внаслідок дії розпоряджень Президента України про призначення перших заступників голів обласних, Київської міської державних адміністрацій, виданих до цього рішення Конституційного суду.

Отже, напрошується висновок: розпорядження Президента діє, незважаючи на те, що положення, на яке він посилається, визнане неконституційним. Тобто Президент, гарант Конституції, як і дружина Цезаря, за рішенням Конституційного суду, повинен бути поза підозрою.

Не коментуватиму далі, гадаю, читач зрозуміє і сам, яке рішення прийняв Конституційний суд.

Володимир КОРОЛЮК.

Пропозиція

Пенсії можна виплачувати вчасно

Снігова куля заборгованості...

Як відомо, громадян турбує хронічна заборгованість держави в зарплатах, пенсіях, стипендіях, соціальних виплатах. Загальна сума боргу на 1 грудня поточного року становила майже 3,3 мільярда гривень.

У свою чергу, населення заборгувало комунальним підприємствам майже стільки ж — 3,2 мільярда гривень.

Не один склад уряду намагається розв'язати цю проблему, проте ситуація з кожним днем погіршується. Не допомогло навіть запровадження облігацій державної внутрішньої позики. Навпаки — лише додало проблем. На думку прем'єр-міністра опозиційного Кабінету міністрів Всеукраїнського об'єднання «Громада» Юлії Тимошенко, з бюджету поточного року було втрачено 800 мільйонів доларів, які уряд виплатив за процентними ставками на облігації. Юлія Тимошенко порівняла їх зі своєрідним фінансовим наркотиком.

Де ж вихід із цієї ситуації? Адже нинішня сувора зима боляче вдарила по громадянах, які не могли придбати додаткового палива для обігрівання осель. Особливо у сільській місцевості, де немає газу.

.... яку хоче розтопити «Громада»

Власне, розуміння цих проблем і змусило опозиційний Кабінет міністрів подати на обговорення громадськості проект закону «Про універсальний компенсаційний сертифікат». За «круглим столом» у Національній Академії наук Юлія Тимошенко, Микола Сивульський і Віктор Бутко докладно розповіли про особливості законопроекту.

Зокрема, універсальний компенсаційний сертифікат означає насамперед те, що держава визнає борг перед населенням і зобов'язується погасити його з процентами. Його також можна використовувати як своєрідний платіжний засіб. Населенню — розраховуватися ним за комунальні послуги, придбати товари вітчизняного виробництва тощо. У свою чергу, підприємства зможуть використати компенсаційні сертифікати для погашення власної заборгованості перед бюджетом, розплатитися з банками за кредит.

Особливість цих своєрідних грошових знаків (випускатимуть їх номіналом 10 і 20 гривень), —абсолютна добровільність населення: хочеш — бери, не хочеш — чекай, доки держава сплатить свій борг «живими» грошима. А з другого боку, універсальні компенсаційні сертифікати є державними зобов'язаннями. Тривалий термін дії сертифікатів (п'ять років), можливість за їх допомогою взяти участь у приватизації водночас не дозволять спекулювати ними на фінансовому ринку і зацікавлять банківські структури у їх придбанні.

Отож неемісійним шляхом, не збільшуючи зовнішню заборгованість України перед іншими державами вирішуватимуться проблеми подолання бюджетного боргу, неплатежів, а також заохочення вітчизняного товаровиробника.

* * *

Дискусія за «круглим столом», у якій взяли участь науковці і народні депутати, засвідчила: пропозиція опозиційного Кабінету міністрів — цікава і заслуговує на увагу.

Володимир ОЛЕКСАНДРОВИЧ.

Олександр КОЖУШКО, голова Комітету Верховної Ради України з питань паливно-енергетичного комплексу, транспорту і зв'язку

Приватизація та її реалії: дешевий розпродаж

ДЛЯ ЧОГО проводилося і проводиться роздержавлення майна країни? Офіційна точка зору на цей процес має досить благородний вигляд. Згідно з нею приватизація покликана, по-перше, зробити кожну людину в країні власником конкретної частки загальнодержавного майна, що належало раніше громадянам країни суто формально. По-друге, приватизація має створити клас власників. Стверджується, що саме вони здатні вивести економіку на вищий рівень її розвитку. Ідеологи приватизації, весь час оглядаючись на господарів МВФ і Світового банку, пристрасно доводили: державна форма власності неефективна, вона веде до занепаду. Тільки приватизація, кажуть вони, є рушієм прогресу. Нарешті, народові обіцяли поліпшення умов життя завдяки приватизації: начебто вона здатна зробити дуже вагомий вклад в державну казну за рахунок продажу найкращих державних підприємств на комерційних конкурсах за «живі» гроші.

І ось минає шостий рік цього процесу. Він справді докорінно змінив життя країни. Проте зовсім не в тому плані, як це привселюдно зображувалося. Чи можна сказати, що пересічні громадяни отримали в свої руки конкретну власність, яку їм обіцяли? Чи з'явився в країні численний клас власників, про який так багато йшлося? Чи відбувся якісний стрибок в економіці по шляху прогресу? І чи дуже збагатилася державна казна за рахунок розпродажу державного майна на комерційних конкурсах? Навряд чи знайдеться розсудлива людина, яка позитивно відповість бодай на одне з цих запитань.

За підрахунками економістів, за шість останніх років грошові доходи на душу населення зменшилися в 4,9 раза, в кілька разів — мінімальні зарплата та пенсія. Регрес вражає. І це тоді, як уже приватизовано тисячі українських підприємств. А може, саме через це? Адже навіть офіційна статистика свідчить, що показники ефективності використання робочого часу на роздержавлених підприємствах більшості галузей значно нижчі, ніж аналогічні показники в цілому в економіці. В першому півріччі нинішнього року середня зарплата на приватизованих підприємствах була на 10,9% нижча, ніж в економіці загалом. Кожне друге таке підприємство працює збитково. То де в такому разі суспільний прогрес? Звісно, таке становище — наслідок не лише приватизації. Але й вона зробила в сумні підсумки свій досить значний внесок.

То, може, треба зупинитися, замислитися, зробити глибокий аналіз невдач, знайти причини провалів? Де там!

Темпи роздержавлення здатні вразити уяву. За 9 місяців нинішнього року приватизовано понад 1500 підприємств, майно яких оцінено в 4,2 мільярда гривень. Щоправда, до державного бюджету від цього продажу надійшло лише 48 мільйонів.

Чому так мало? І чому Фонд державного майна так поспішає розпродати підприємства, що є основними донорами української економіки і дають у бюджет величезний прибуток? З якої причини цей розпродаж ведеться дешево, чому заводи і фабрики оцінюють багато нижче від їхньої справжньої ринкової вартості? Чому ми перестали дивуватися, читаючи інформацію про те, наприклад, що за вартості основних фондів у 15 мільйонів доларів АТ «Прикарпаття» було викуплено за 3 мільйони, АТ «Нафтохімік» — лише за 2,2 млн. доларів, тоді як його основні фонди становлять 33,4 мільйона? Або чому інвентаризаційну оцінку майна Єнакіївського металургійного заводу занижено на 22,0 млн. гривень? Ці запитання можна ставити нескінченно.

Коли наприкінці жовтня Кабінет міністрів України розглядав питання про узгодження умов приватизації підприємств групи «Г» — найбільших, найефективніших і цінних підприємств України, навіть Прем'єр-міністр не міг приховати свого подиву оціночною вартістю підготовлених до продажу підприємств. Севастопольський морський завод оцінено в 547 тисяч гривень, Полтавський алюмінієвий — у 8 мільйонів. Розповідають, що глава уряду не міг ніяк зрозуміти: як можна оцінити в 547 тисяч гривень завод у Севастополі, якщо він тільки з Росією уклав договорів на 2,5 мільярда доларів? А Лисичанський нафтопереробний — на суму, що в десять разів нижча від вартості тільки за один день переробльованого підприємством палива?!

На тому самому засіданні уряду Валерій Пустовойтенко пообіцяв звернутися з доповідною запискою до Президента України щодо відповідності посаді, яку обіймає, в. о. голови Фонду держмайна (ФДМ) Володимира Ланового. Але через кілька днів Президент публічно заявив, що він підтримує Ланового і знову має намір внести до Верховної Ради його кандидатуру для затвердження на посту голови ФДМ. А через день і глава уряду, чомусь змінивши свою думку на прямо протилежну, оголосив, що з Лановим у нього розбіжностей немає... Виходить, через якусь загадкову причину Прем'єр-міністр відразу дійшов висновку, що продавати державність за ціною, в десятки і сотні разів нижчою від справжньої, — розумна, хазяйська справа.

У той же час в. о. Генерального прокурора України Олег Литвак, виступаючи в парламенті, навів багато фактів злочинного за своєю суттю підходу ФДМ до поводження з державною власністю. Він розповів, що виявлено порушення законності, допущені під час роздержавлення практично кожного підприємства. За результатами перевірки діяльності ФДМ прокуратура порушила 349 кримінальних справ.

У першому півріччі нинішнього року від грошового продажу до казни надійшло лише 22% продажної вартості майна. Фонд держмайна практично усунувся від обов'язків з управління акціонерними підприємствами, частина акцій яких належить державі. Таких підприємств в Україні 5,5 тисячі. Торік 207 із них отримали 2 мільярди 900 мільйонів гривень чистого прибутку. А до державного бюджету було перераховано лише 18 тисяч гривень.

І як прореагував на все це глава держави? І не тільки на це. Адже зовсім недавно в. о. Генерального прокурора України О. Литвак надіслав на його ім'я доповідну записку «Про порушення закону керівництвом Фонду державного майна України». В документі повідомлялося, що під час приватизації державного майна значну частину його, всупереч постанові Кабінету міністрів України, Фондом не проіндексовано, у зв'язку з чим до державного бюджету не надходять значні суми коштів. В. о. голови ФДМ В. Лановий, попри заборонне рішення суду, видав розпорядження, яким знову дозволив продаж акцій приватизовуваних підприємств без урахування індексації, тобто — за набагато заниженими цінами. Керівництво ФДМ не вживає також заходів до повернення кредитів, незаконно наданих різним підприємствам із позабюджетного фонду приватизації. Не повернуто також незаконні кредити, видані з цього фонду декотрим керівникам ФДМ на придбання ними квартир.

Дуже добродушно прореагував на це звернення Генеральної прокуратури наш Президент. Знаєте, кому він переправив подання О. Литвака? Людині, яку звинувачують цим документом у порушенні закону. І з дуже своєрідною резолюцією: «Лановому В. Т. Для вжиття заходів»...

Майже шестирічний досвід приватизації державної власності дає змогу зробити однозначний висновок: народ від цього «реформування» економіки не отримав нічого. Практично нічого, крім збитків, не отримала й держава. Результатом приватизації стало погіршання економічного становища, бо підприємства, що потрапили в приватні руки, часто зазнавали справжнього пограбування, розпродажу всього найціннішого з їхнього майна. Наш вітчизняний «істинний хазяїн», представлений передусім чиновництвом і кримінальними структурами, виявився цілком недієздатним у налагодженні та розвитку виробництва, виявивши неабиякі здібності лише в розкраданні.

Але «реформи» тривають. Розгортається приватизація, що її підганяють указівками згори, особливо цінних і високоефективних підприємств групи «Г» — станового хребта нашої економіки. Найближчими місяцями буде виставлено на продаж пакети акцій 280 таких підприємств. Буде приватизовано також усі 443 елеватори та зерносховища країни.

Щодо енергокомплексу, то йдеться про роздержавлення не тільки регіональних постачальників електроенергії, а й генеруючих компаній. Тобто наші електростанції перейдуть у приватні руки, в тому числі й у руки іноземного капіталу.

Що за цим стоїть?

Не акцентуватиму уваги на тому, що знову планується розпродаж одного з найдорожчих комплексів країни за безцінь. Вартість основних фондів електрогенеруючих компаній оцінено менш як у 200 мільйонів гривень. До відома читача: на Заході, з якого ми так прагнемо брати приклад, вартість лише однієї теплової електростанції становить близько 1 мільярда доларів, а кожна наша електрогенеруюча компанія об'єднує, як правило, кілька ТЕС...

Але, повторюю, я хочу звернути увагу не на заниження вартості, а на наслідки, до яких може призвести приватизація вітчизняного енергокомплексу. Дані, що їх постійно публікують, про зростання заборгованості споживачів, про неплатежі самих електростанцій за паливо, яке їм поставляють, показують, яка складна ситуація складається в енергопостачанні країни. Нинішньої осені ця ситуація загострилася ще більше, одне за одним ідуть віялові від'єднання споживачів, що призводить до зупинення підприємств, до значних втрат у сільському господарстві. Але за всіх наявних складнощів, за всіх боргів і неплатежів енергосистема в країні функціонує, катастрофи не відбувається.

Проте в результаті приватизації біля керма енергопостачання стане «справжній господар» —приватний власник, який сповідуватиме лише одну ідеологію — ідеологію отримання високого прибутку.

Чи стане він зважати на становище неплатників, розбиратися в його об'єктивних або суб'єктивних труднощах, сушити голову над розв'язанням тих чи тих фінансових проблем споживача? Коротше кажучи, чи буде він у разі потреби працювати собі на шкоду? За умов приватної власності це, принаймні, дивне запитання. Звісно — не буде. Власника не гризитиму сумніви у зв'язку з тим, що в лікарнях ідуть операції, а в школах — заняття, що на металургійних підприємствах зупинення електропостачання може призвести до катастрофи в конверторних або прокатних цехах. Приватний власник просто відключає боржників — і все. І ні в кого не буде законних прав змінити таке рішення.

За умов нашого так званого перехідного періоду, за умов неспроможності виконавчої влади бодай якось вплинути на спад виробництва, за умов економічної кризи, що триває, перехід енергопостачання в приватні руки здатний спричинити наслідки, які в повному розумінні поставлять країну на коліна, зроблять суто бутафорним поняття «незалежна Україна».

... Три роки тому у Франції, де енергетика зосереджена в руках держави в особі компанії «Електрисіте де Франс», було зроблено спробу її приватизації. І тоді на вулиці французьких міст вихлюпнулися масові демонстрації протесту. Сотні тисяч робітників — і не тільки енергетичної галузі, а й суміжних з нею галузей промисловості — на мітингах заявили урядові своє категоричне «Ні!» роздержавленню. Робітники державних підприємств Франції отримують вищу зарплату, значно краще захищені соціально, ніж їхні колеги, які працюють у приватних компаніях. І все-таки не тільки це стало причиною масових виступів. Представники противників приватизації подали урядові беззаперечні докази того, що перехід енергетичних підприємств у приватні руки, особливо атомних електростанцій, здатний вплинути на якість їх технічного обслуговування, в тому числі й на безпеку їх експлуатації. І уряд Франції від цього наміру відмовився.

А в нас ситуація навіть приблизно не нагадує французьку. Там — стабільність економіки, у нас — її розвал, що триває. Там — відлагоджені десятиріччями економічні зв'язки, у нас — їх майже цілковитий розрив. Французи не ризикнули провести приватизацію, боячись ускладнень і погіршення економічної стабільності. А наші реформатори нічого не бояться. Глава президентської адміністрації недавно заявив, що готується «сміливий і серйозний» указ щодо нової ролі іноземних компаній у процесі приватизації. А ревний і самовідданий виконавець керівних ідей у нашій країні є. Вважатимемо, що Україні дуже пощастило з Володимиром Лановим. Паном, який аж ніяк не соромиться заявити про самого себе з газетних сторінок: «Якщо тобі історія дає змогу підставити своє плече і трохи допомогти державі, то це треба використати максимально».

Я категорично наполягав на тому, щоб у Верховній Раді України було створено спеціальну комісію для аналізу результатів приватизації у країні. Так, майбутні вибори починають відвертати деяких депутатів від законотворчого процесу. Але є проблеми, які ми просто не маємо права залишати на потім. По закінченні роботи цієї комісії маємо вивчити її висновки і прийняти дійові законодавчі рішення, здатні зупинити приватизаційну сваволю в країні. Інакше незалежність України — в прямому розумінні цього слова —ми безповоротно й остаточно втратимо.

Зареєстровано Постановою Центральної виборчої комісії № 37 від 15 грудня 1997 року

ВИБОРИ НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ УКРАЇНИ 29 БЕРЕЗНЯ 1998 РОКУ

Список кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Християнсько-демократичної партії України

Центральна виборча комісія

Постанова

м. Київ № 37 15 грудня 1997 р.

Про реєстрацію списку кандидатів у народні депутати України від Християнсько-демократичної партії України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року

Центральна виборча комісія розглянула документи, подані Християнсько-демократичною партією України, і встановила, що документи, передбачені частиною першою статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», відповідають вимогам цього Закону.

На підставі частини сьомої статті 3, пунктів 8, 10 частини першої статті 11, статті 24 Закону України «Про вибори народних депутатів України», Центральна виборча комісія **постановляє:**

1. Зареєструвати список кандидатів у народні депутати України від Християнсько-демократичної партії України у багатомандатному загальнодержавному виборчому окрузі по виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року.

2. Опублікувати цю постанову та список кандидатів у народні депутати від Християнсько-демократичної партії України в газеті «Голос України».

3. Надіслати список кандидатів у народні депутати від Християнсько-демократичної партії України на виборах народних депутатів України 29 березня 1998 року до окружних виборчих комісій.

Голова Центральної виборчої комісії М. РЯБЕЦЬ.

Секретар Центральної виборчої комісії Я. ДАВИДОВИЧ.

1. **Журавський Віталій Станіславович** — голова Християнсько-демократичної партії України, проректор Українсько-фінського інституту менеджменту і бізнесу, м. Київ
2. **Бабич Валерій Георгійович** — народний депутат України, м. Київ
3. **Тимошенко Іван Іванович** — ректор Українсько-фінського інституту менеджменту і бізнесу, голова Асоціації навчальних закладів України недержавних форм власності, м. Київ
4. **Гайсинський Юрій Олександрович** — директор юридичної фірми «Корда», м. Київ
5. **Кириченко Сергій Олександрович** — народний депутат України, м. Київ
6. **Гутор Михайло Степанович** — заступник голови Християнсько-демократичної партії України, голова Тернопільської крайової організації Християнсько-демократичної партії України, м. Тернопіль
7. **Михальченко Микола Іванович** — головний науковий співробітник Інституту соціології Національної академії наук України, президент Української академії політичних наук, м. Київ
8. **Всєслов Сергій Олегович** — голова правління спільного підприємства «Інтеркас», м. Київ
9. **Бондаренко Віктор Дмитрович** — голова Державного комітету України у справах релігій, м. Київ
10. **Абдуллін Олександр Рафкатович** — президент акціонерного товариства закритого типу «Інтергаз», м. Київ
11. **Фреюк Тарас Михайлович** — перший віце-президент акціонерного товариства закритого типу «Інтергаз», м. Київ
12. **Байрак Микола Володимирович** — народний депутат України, м. Київ
13. **Москаленко Анатолій Захарович** — директор Інституту журналістики, м. Київ
14. **Табачук Вадим Вадимович** — генеральний директор телестудії «Служба інформації», м. Київ
15. **Пєхотін Анатолій Федорович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Анвіолія», Рівненська обл., Здолбунівський район, с. Богдашів
16. **Сорочик Юрій Юрійович** — президент міжнародної Східно-Європейської товарно-фондової біржі, м. Львів
17. **Гавриленко Олексій Федосійович** — завідувач кафедри Київського державного лінгвістичного університету, м. Київ
18. **Ільченко Володимир Федосійович** — президент акціонерного товариства «Крімпекс», Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг
19. **Капцан Борис Борисович** — заступник директора виробничо-комерційної фірми «Адмірал», м. Запоріжжя
20. **Скуленко Михайло Іванович** — секретар Християнсько-демократичної партії України з міжнародних справ, м. Київ
21. **Тарасенко Анатолій Володимирович** — асистент кафедри кримінального права Національної юридичної академії, м. Харків
22. **Натяжна Лілія Іванівна** — заступник начальника Управління юстиції Кіровоградської області, м. Кіровоград
23. **Чельник Олександр Семенович** — директор експертно-правового агентства «Юрсервіс», м. Кіровоград
24. **Решетинський Валерій Миколайович** — пастор церкви «Християнська Надія», м. Київ
25. **Павленко Юрій Олексійович** — голова Спілки християнсько-демократичної молоді України, слухач Академії державного управління при Президентові України, м. Київ
26. **Кравчук Петро Костянтинович** — генеральний директор спільного українсько-німецького підприємства «КЛВ», Волинська обл., с. Рованці
27. **Солом'яний Михайло Сергійович** — голова Кримської республіканської організації Християнсько-демократичної партії України, м. Алупка, Автономна Республіка Крим
28. **Покась Віталій Іванович** — старший викладач учбового бізнес-центру «Світоч», м. Полтава
29. **Гащенко Сергій Васильович** — заступник голови правління закритого акціонерного товариства аграрно-промислового підприємства «Надія», Запорізька обл., Вільнянський район, с. Матвіївка
30. **Дьомін Микола Микитович** — голова Київської обласної організації Християнсько-демократичної партії України, голова кредитної спілки «Добра воля», Київська обл., Броварський район, с. Калинівка
31. **Ільїн Едуард Миколайович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «G. 1. Ltd», Луганська обл., м. Стаханов
32. **Олійник Іван Антонович** — завідувач поліклініки № 1, м. Чернівці
33. **Українець Ангеліна Вікторівна** — генеральний директор фірми «Шана», м. Київ
34. **Анголенко В'ячеслав Володимирович** — заступник директора юридичної фірми «Корда», м. Київ
35. **Порайко Микола Васильович** — президент відкритого акціонерного товариства «Мономах», м. Львів
36. **Рожак Богдан Ілліч** — заступник голови правління відкритого акціонерного товариства «Агроспецмонтаж», м. Львів
37. **Чиж Валерій Іванович** — редактор Хмельницької обласної державної телерадіокомпанії, м. Хмельницький
38. **Крутько Володимир Олексійович** — студент Полтавської філії Українсько-фінського інституту менеджменту і бізнесу, Полтавська обл., м. Карлівка
39. **Сердиченко Петро Володимирович** — заступник старшого єпископа Всеукраїнського Союзу Християн Віри Євангельської, м. Одеса
40. **Марчевський Валерій Францович** — начальник регіонального відділення Фонду державного майна України по Рівненській області, м. Рівне
41. **Овчаренко Анатолій Федорович** — голова виконавчого комітету Сімферопольської міської організації Християнсько-демократичної партії України, тимчасово не працює, м. Сімферополь
42. **Медведєв Сергій Геннадійович** — голова Донецької обласної організації Християнсько-демократичної партії України, тимчасово не працює, Донецька область, м. Краматорськ
43. **Наконечний Роман Іванович** — начальник Державної інспекції з контролю за цінами у Тернопільській обл., м. Тернопіль
44. **Склянкін Юрій Вікторович** — президент компанії «Форест», м. Київ
45. **Костюк Мирослава Миколаївна** — приватний підприємець, м. Львів
46. **Кравчук Володимир Павлович** — директор спільного українсько-польського підприємства «Тисполь», Рівненська обл., Рівненський район, с. Колоденка
47. **Кійкова Наталія Петрівна** — директор колективного підприємства «Християнський бізнес-центр», м. Черкаси
48. **Нусінов Володимир Якович** — президент акціонерного товариства «Фінком», Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг
49. **Чорний Віктор Олексійович** — директор малого приватного підприємства «Еріка», Київська обл., Броварський р-н, с. Пухівка
50. **Баран Даніїла Іванівна** — завідувачка загального відділу Тернопільської обласної ради, м. Тернопіль
51. **Мішин Андрій Олександрович** — другий секретар відділу зв'язків з СНД Міністерства закордонних справ України, м. Київ
52. **Блащук Богдан Олександрович** — заступник голови правління закритого гірничо-виробничого акціонерного товариства «Геосполіссі», м. Рівне
53. **Прималенний Олександр Олексійович** — голова Кримського регіонального відділення Всеукраїнського комітету підтримки Програми ООН з навколишнього середовища, м. Сімферополь
54. **Середа Микола Іванович** — директор з соціальних питань Державної холдингової компанії «Макіїввугілля», Донецька область, м. Макіївка
55. **Завгороднюк Сергій Борисович** — комерційний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Регата», Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг
56. **Гопенко Едуард Анатолійович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю виробничо-комерційної фірми «Оскар», м. Запоріжжя
57. **Сергієв Борис Іванович** — заступник голови Вищої економічної ради при Верховній Раді Криму, м. Сімферополь
58. **Кінах Ігор Васильович** — ординатор торакального відділення обласної дитячої клінічної лікарні, м. Тернопіль
59. **Сокольвак Олег Анатолійович** — експерт Краматорського відділення Донецької торгово-промислової палати, м. Краматорськ
60. **Лейчук Сергій Іванович** — директор фірми «АВМ Свом», м. Рівне
61. **Ільющенков Андрій Петрович** — директор товариства закритого типу виробничо-комерційного підприємства «МЕП», м. Тернопіль
62. **Постол Анатолій Анатолійович** — консультант товариства з обмеженою відповідальністю «Адмірал», м. Запоріжжя
63. **Бодров Андрій Володимирович** — заступник командира військової частини А-2254, м. Хмельницький
64. **Невірко Віктор Сергійович** — директор колективного спільного підприємства «Агросвіт», Автономна Республіка Крим, Сімферопольський район, смт Гвардійське
65. **Чернявський Ігор Валентинович** — комерційний директор товариства з обмеженою відповідальністю «Дністер М», м. Львів
66. **Афанасов Віктор Мойсейович** — голова правління акціонерного товариства закритого типу виробничо-комерційного підприємства «МЕП», м. Тернопіль
67. **Кабанюк Валерій В'ячеславович** — директор «Лідії ЛТД», Київська обл., м. Бровари
68. **Едельштейн Марк Ігорович** — комерційний директор аудиторської фірми «КРІМЕМ», Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг
69. **Давиденко Дмитро Сергійович** — старший економіст відділення «Промінвестбанку України», Запорізька обл., м. Дніпрорудне
70. **Лузін Сергій Альбертович** — лікар-хірург другої міської лікарні, Дніпропетровська обл., м. Нікополь
71. **Пендерецький Олег Володимирович** — редактор відділу газети «За вільну Україну», м. Львів
72. **Босович Василь Васильович** — директор — художній керівник кіностудії «Галичина-фільм», м. Львів
73. **Мороз Олександр Григорович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Квінта», Київська обл., м. Бровари
74. **Ривак Іван Миколайович** — голова правління відкритого акціонерного товариства акціонерної страхової компанії «Дністер», м. Львів
75. **Рутковський Сергій Олексійович** — референт президента Академії політичних наук України, Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ
76. **Стефанишин Ольга Василівна** — доцент кафедри економіки України Львівського університету ім. Франка, м. Львів
77. **Нікуліч Віктор Миколайович** — помічник-консультант народного депутата України, м. Київ
78. **Іванчук Олег Михайлович** — старший викладач кафедри державного університету «Львівська політехніка», м. Львів
79. **Ольшанський Віктор Михайлович** — директор спільного підприємства «Менеджмент України», м. Київ
80. **Прима Анатолій Федорович** — директор товариства «ПАВЛ», Київська обл., Броварський район, с. Калинівка
81. **Маляренко Павло Федорович** — голова фермерського товариства «Світлана», Київська область, Броварський район, с. Княжичі
82. **Лищишин Омелян Іванович** — доцент кафедри економіки України та патентного права державного університету «Львівська політехніка», м. Львів
83. **Гаврилишин Роман Михайлович** — заступник директора відкритого акціонерного товариства «Львівенергоремонт», м. Львів
84. **Бабич Петро Іванович** — фінансовий директор товариства з обмеженою відповідальністю «Квінта», Київська обл., м. Бровари
85. **Білецький Юрій Ярославович** — президент товариства з обмеженою відповідальністю «Газетний Дім Мегаполіс», м. Львів

86. **Корнієнко Юрій Петрович** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Адмірал», м. Запоріжжя
87. **Савицький Володимир Федорович** — директор колективного підприємства «Журавлик» Хмельницького міського товариства інвалідів, м. Хмельницький
88. **Бодаква Андрій Григорович** — заступник редактора газети «Дзержинець», Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ
89. **Зубков Арнольд Семенович** — голова правління акціонерного товариства «Крімпекс», Дніпропетровська обл., м. Кривий Ріг
90. **Кругляк Михайло Суренович** — директор малого підприємства «Братерство», м. Київ
91. **Журавель Андрій Вікторович** — експерт з питань митниці та транспорту товариства з обмеженою відповідальністю «Мономах», Київська обл., м. Бровари
92. **Дьомін Олексій Миколайович** — фінансовий директор кредитної спілки «Добра воля», Київська обл., Броварський район, с. Калинівка
93. **Бойко Людмила Костянтинівна** — директор товариства з обмеженою відповідальністю «Інтем», Київська обл., Броварський район, с. Бобрик
94. **Науменко Олександр Миколайович** — приватний підприємець, Київська обл., Броварський район, с. Княжичі
95. **Колбунова Світлана Петрівна** — директор Хмельницької обласної дирекції Акціонерного поштового пенсійного банку «Аваль», м. Хмельницький
96. **Глей Віра Дмитрівна** — вчителька Требухівської середньої школи, Київська обл., Броварський район, с. Требухів
97. **Лисак Наталія Марківна** — економіст відкритого акціонерного товариства «Дніпроазот», Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ
98. **Варнавицький Леонід Аркадійович** — заступник директора малого підприємства «Фарма», Дніпропетровська обл., м. Дніпродзержинськ
99. **Узунов Павло Костянтинович** — голова правління закритого акціонерного товариства аграрно-промислового підприємства «Надія», м. Запоріжжя
100. **Люта Тетяна Юріївна** — старший науковий співробітник Інституту пам'яткоохоронних досліджень, м. Київ

Голова Християнсько-демократичної партії України В. ЖУРАВСЬКИЙ.

Громадяни, включені до списку кандидатів у народні депутати України для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу від Християнсько-демократичної партії України, відповідають вимогам п. п. 5, 6 ст. 3 Закону «Про вибори народних депутатів України».

* * *

Згідно з вимогою п. 10 ст. 11 Закону «Про вибори народних депутатів України» публікуємо відомості про кандидатів у депутати від Християнсько-демократичної партії України, які включаються до виборчого бюлетеня.

№ п/п	Прізвище, ім'я, по батькові кандидата у депутати	Громадянство України	Чи має право голосу	Проживання в Україні протягом останніх п'яти років	Рік народження	Посада (заняття), місце роботи та проживання	Партійна належність	Чи має судимість за вчинення умисного злочину
1	Журавський Віталій Станіславович	Громадянин України	Так	Так	1955	голова ХДПУ, проректор Українсько-фінського інституту менеджменту і бізнесу, м. Київ	Член ХДПУ	не має
2	Бабич Валерій Георгійович	Громадянин України	Так	Так	1953	народний депутат України, м. Київ	Член ХДПУ	не має
3	Тимошенко Іван Іванович	Громадянин України	Так	Так	1937	ректор Українсько-фінського інституту менеджменту і бізнесу, голова Асоціації навчальних закладів України недержавних форм власності, м. Київ	Член ХДПУ	не має
4	Гайсинський Юрій Олександрович	Громадянин України	Так	Так	1947	директор юридичної фірми «Корда», м. Київ	Член ХДПУ	не має
5	Кириченко Сергій Олександрович	Громадянин України	Так	Так	1961	народний депутат України, м. Київ	Член ХДПУ	не має

Народний депутат України Леонід Черновецький:

«КОРУПЦІЯ, ПОДАТКОВИЙ ТЯГАР І ВІДСУТНІСТЬ ІДЕОЛОГІЇ В УПРАВЛІННІ КРАЇНОЮ ЗАГРОЖУЮТЬ ВТРАТОЮ ДЕРЖАВНОСТІ!»

Питання не пусте: що недоброго відбувається в економіці України і чому це недобре переважає над добрим?

Передусім я охарактеризував би стан наших справ, використовуючи колись класичну характеристику Росії: мовляв, погані дороги і хабарі. Мовляв, у цьому й уся біда. І всім усе зрозуміло.

Щось аналогічне нині можна сказати і про економіку України. Хоч як прикро, вона характеризується передусім корупцією, надмірними податками і відсутністю ідеології управління країною. Це вкрай серйозні проблеми, які й заважають розвиткові економіки, покращанню життя людей і здатні самі по собі спричинити дуже негативні наслідки у вигляді актів непокори з боку населення і підвищення лівацьких настроїв; окрім того, вони загрожують навіть втратою державності України.

І ще: вельми несприятливий інвестиційний клімат. Він такий передусім через те, що до основних сил, спроможних розвивати економіку України, покращувати рівень життя населення, відкривати нові робочі місця, вочевидь тенденційне (негативне!) ставлення з боку державних органів. Це виявляється практично щодня, кожний більш-менш великий підприємницький організм зазнає принизливих перевірок. Парадоксально, але факт: на сьомому році незалежності України підприємницькі стурктури взагалі не залучають до управління країною, до розв'язання важливих економічних питань, їхні «голоси» залишаються не почутими у всіх владних інститутах без винятку.

Тільки останнім часом з'явилися так звані ради підприємців. Іноді можемо бачити на їхніх засіданнях важливі державні постаті. Однак ради не розглядають глобальні проблеми держави, а самі ці органи збираються за ознаками особистої відданості головній особі і насправді не відображають думки серйозних економічних структур.

Нині жоден закон, жодна постанова уряду, жодне рішення облдержадміністрацій не проходить апробації в тих, на кого будь-яке мудре керівництво держави спирається в питаннях підвищення рівня життя населення, розвитку своєї економіки. Це також дуже серйозна проблема.

Проте акцентуємо увагу на корупції. Сама по собі проблема, від розв'язання якої залежить майбутнє держави і яка загрожує державності, підриває її авторитет на міжнародній арені, всередині країни, яка не дає розвиватися економічним структурам, має певне коріння і тенденцію до саморегуляції і саморозвитку — якщо тільки немає засобів боротьби з нею, немає дійових «ліків».

Прикро, **але боротьба з корупцією нині відбувається здебільшого на словесному «фронті». Тобто нині всі органи державної влади на словах змагаються з корупцією, створюють нові органи, які нібито покликані боротися з цим явищем, проте насправді вони ж і поповнюють лави корупціонерів і зовсім не розв'язують головного завдання.**

Тож чим небезпечна корупція, чим вона шкідлива для держави? **По-перше,** на буденному рівні корупція вбиває віру громадян у справедливість. Коли дрібні чиновники беруть за отримання різних довідок, за те, щоб оформити законні права, хабарі, громадяни країни протестують у цій ситуації своєрідно: зростає негативна громадська думка щодо найвищих ешелонів влади, недовіра до владних структур.

По-друге, на високому економічному рівні, звичайно, корупція не дає розвиватися власному виробникові. Тому що корупціонери, а це, звісно ж, чиновники, — і я хочу на цій обставині наголосити, бо в громадян поняття корупції асоціюється з бандитизмом, бандитами з великої дороги, — **саме чиновники — перепона на шляху розвитку тих структур, які нині годують країну**. Дивно, дико, безглуздо, але факт: в нашій країні негативно ставляться до тих, хто всіх годує. Це наслідок того, що засоби масової інформації не приділяють своїм, що називається «героям», серйозної уваги. Нині жодного підприємця, окрім вельми нечастих випадків, у нас фактично не нагороджено урядовими нагородами. Немає якоїсь лінії заохочення підприємницьких рухів, з пропаганди підприємницької ідеології. На ділі корупціонери просто осідлали підприємницькі структури, не дають розвиватися, вимагаючи виконання різних інструкцій, які самі й винаходять для того, щоб корупційне середовище увесь час підживлювалося!

Саме законодавча неврегульованість, надмірні податки, створення безлічі геть непотрібних контрольних органів, практика щоденного, щогодинного тотального контролю, збільшення кількості працівників у цих органах — вони й становлять живильне середовище для розвитку корупції. Наслідки? Крім зміцнення війська корупціонерів-нероб, посилюється й відповідальність за порушення різноманітних правил ведення справ. Фактично нині можна дуже просто втратити волю і за чесний бізнес. І тепер, загалом, далеко не безпечно вступати в якісь суперечності з контрольними органами, спроможними стерти з лиця землі будь-яку підприємницьку структуру.

Отже, маємо дуже страшне явище — збільшується кількість корупціонерів-чиновників, зменшується кількість підприємців — платників податків. І є абсолютна істина — чиновники не дають до казни жодної копійки! Проте лише розумні чиновники винаходять правила, що поповнюють казну, а основна більшість їх виступає як шкідники. На жаль, я знаю багато фактів порушення прав підприємців, і складається таке враження, що і в уряді, і у Верховній Раді просто не розуміють, що в такий спосіб рубають гілку, на якій нині грунтується й так уже ледь жива економіка України. Читаючи різноманітні довідники про різні країни і про те, зокрема, як можна провадити в цих країнах справи, я звернув увагу на обов'язкові роз'яснення про те, чи є країна корумпованою цілковито, частково чи вона некорумпована. І наслідок: **інвестиції йдуть у ті країни, де мало чиновників і немає місця корупції.**

Податковий тягар. Я виступив у Верховній Раді з ініціативою про зменшення оподаткування і про припинення практики податкових «революцій». Я категорично проти того, щоб податкове законодавство так часто і без причин змінювалося, бо це вносить нестабільність у практику бізнесу, економіки, зменшує кількість інвесторів і значно підриває економічні підвалини країни.

Нині серед тих, хто ухвалює найважливіші економічні рішення в країні, багато людей, котрі через своє невігластво просто підривають економічні підвалини держави, спричиняючи хаос невпинною податковою «революцією». Погляньмо, що коїться в нашому податковому законодавстві: уже щопівроку змінюються податкові закони, кожний уряд погрожує покращити становище платників податків, а насправді вносить закони, що й за порядком набрання ними чинності, і за своїм характером погіршують становище платника податків, підприємця, виробника.

Свого часу я запропонував оподаткування, прийняте й апробоване в країнах, що процвітають, — йдеться про закон про ПДВ — зробити ставку 5% замість 20%. Відразу після виступу звернув увагу на те, що сама ідея сприймається оточенням несхвально. Вони скептично поставилися до цієї ідеї, бо зменшення податкової ставки у недосвідчених людей передусім асоціюється зі зменшенням платежів, що надходитимуть до бюджету.

Це велика помилка. Вона може призвести до невтішних наслідків. Сьогодні, крім усього іншого, немає ідеології управління державою. Часті зміни урядів, зміни у вищих ешелонах влади призводять до нестабільності ще й через те, що до влади приходять дилетанти. Назріла потреба законодавчо заборонити будь-кому в країні змінювати членів уряду без глибокого і всебічного аналізу їх економічної діяльності. Слід ускладнити процедуру призначення та зміни головних дійових осіб у державі. І головне — законодавчо затвердити критерії, за якими оцінюватимуть роботу будь-якого функціонера — першої особи. **Бо тимчасовий чиновник дуже небезпечний на своєму тимчасовому посту через те, що він не впевнений у завтрашньому дні, він не має права на помилку, знаючи, що його негайно звільнять... З цієї причини він боїться приймати важливі економічні рішення і через невпевненість у завтрашньому дні часто діє в інтересах конкретного економічного угруповання, бо знає, що завтра може знайти в ньому свій «притулок».**

Крім того, відсутність ідеології управління — це відсутність концепції, відсутність головної дійової особи, бо сьогодні між урядом і Президентом немає чіткої межі в розподілі повноважень.

Звичайно, критикувати легше, ніж творити. Безперечно, слід відзначити жорстку й послідовну позицію Президента України стосовно приватизації та побудови ринкової економіки, що викликає повагу і досить позитивно впливає на економіку України. А що вихваляння правителів — справа їх бібліографів, то не хочу відбирати в них шматок хліба і не говоритиму на цю тему. Що добре, то добре і, дай Боже, щоб було краще.

А головне, що сьогодні ні за яких обставин не можна забувати: Україні загрожує тотальна корупція. Загрожує втратою державності та руйнуванням її економіки. Цього не можна допустити.

У номер

● *Донецьк*

Телефон – не розкіш, а засіб спілкування

Перший блок нової цифрової АТС, розрахованої на 10 тисяч номерів, став до ладу в мікрорайоні Текстильник обласного центру. Відтепер і цей віддалений «спальний» район матиме зв'язок європейського рівня. При будівництві АТС було залучено кошти населення: громадяни частково авансували виконання необхідних робіт. Інваліди війни, що проживають у згаданому районі, отримають телефон безплатно.

● *Сімферополь*

Камінці спотикання для кримської ВР

У Сімферополі закінчилася 7-ма сесія Верховної Ради Криму. На жаль, похвалитися серйозними здобутками парламентарії не можуть. Протягом пленарного тижня вони так і не змогли прийняти республіканський бюджет Криму на наступний рік. За словами голови ВР автономії Анатолія Гриценка, депутатам доведеться зібратися на позачергову сесію в січні, щоб знову повернутися до бюджетних питань. Кримський парламент також не ухвалив рішення про створення та формування окружних комісій з виборів депутатів Верховної Ради України. А питання про призначення виборів до ВР автономної республіки навіть не розглядали. Схоже, парламентські вибори в Криму під загрозою зриву.

● *Миколаїв*

Українська адреса сибірського золота

У конкурсі «Золота медаль Сибірського ярмарку», що відбувся в Томську, взяли участь десятки фірм. Головний приз присуджено миколаївському «Машпроекту». Так високо було оцінено створені ним унікальні електростанції блочно-контейнерного варіанта для нафтогазового комплексу. Окрім золотої медалі й диплома, машпроектівці одержали також спеціальний сертифікат, який не тільки засвідчує високий рівень їхньої продукції, а й надає переваги у разі участі в цільових програмах та інвестиційних проектах, здійснюваних в сибірському регіоні Росії.

● *Одеса*

Під «Різдвяною зіркою»

Грандіозний передсвятковий ярмарок-виставку «Різдвяна зірка» влаштовано в Одеському палаці спорту. Тим, хто вирішив придбати подарунки рідним та близьким «під новорічну ялинку», тепер не треба бігати по магазинах — на ярмарці вибір якнайширший. Це не тільки ялинкові прикраси й святкові сувеніри, а й одяг та взуття, посуд і світильники, жіночі прикраси і косметика, різноманітні солодощі й квіти, та багато чого. Ну а для особливо «крутих» — навіть автомобілі, відеоапаратура. Ярмарком задоволені не лише дорослі, а й дітвора. По-перше, батьки їм щось таки купують. А по-друге, тут стільки захоплюючих вистав, конкурсів та забав!

● *Запоріжжя*

Всі – на охорону ялинок!

Варварське вирубування сосен у лісництвах і ялинок у самісінькому центрі міста напередодні новорічних свят змусило міського голову Запоріжжя Олександра Головка видати розпорядження про охорону хвойних насаджень. Директорів національного заповідника «Хортиця» та Запорізького держлісгоспу зобов'язано організувати цілодобове патрулювання хвойних дерев до кінця грудня, облаштувати тимчасові пости на дорогах. Разом із спецпідрозділом «Радар» та міським відділом ДАІ проводяться рейди з виявлення та недопущення самовільних рубок.

Процес тижня

Таїсія ІВАНЕНКО, *журналіст*

Шукають газетярі, шукає прем'єр...

Ми вже розповідали про перше судове засідання за позовом народного депутата України, лідера Всеукраїнського об'єднання «Громада» Павла Івановича Лазаренка до газети «Україна молода». Це видання в жовтні опублікувало статтю «Птахи гнізда Дніпропетрова», в якій, на думку позивача, заплямовано його честь та гідність висловлюваннями, далекими від правди.

Тоді, на перше засідання суду, Павло Лазаренко прийшов з документами, що спростовували факти, викладені в статті. Але відповідачі вочевидь не були готові до розгляду справи і в Радянський суд столиці вирішили не з'являтися. На другому засіданні представники газети не змогли документально підтвердити «факти», які газета поспішила навести в «Птахах гнізда Дніпропетрова».

Розгляд позову було знову перенесено. І журналісти газети кинулися добувати документи. Пошук їх, очевидно, затягнувся через відсутність доказів вини експрем'єр-міністра, тому представник газети «Україна молода» Любов Янюк не повернулася з відрядження й до третього засідання суду. Два інших представники відповідача не могли відповісти на запитання судді та адвоката позивача, бо сказати їм не було чого. Вони знову наполягали на перенесенні слухання в надії, що кореспондентові до нового терміну вдасться заднім числом добути документальний компромат до вже опублікованої статті.

Суддя Ірина Саприкіна призначила нову дату розгляду позову — 9 січня.

«Україні молодій» дуже не хочеться вибачатися за поспішність і упередженість. Тому й ідуть консультації з тими, хто підвів газету, підсунувши їй «залізний» компромат.

Мабуть, це не останній судовий процес про захист честі та гідності в цю передвиборну кампанію. Але нинішній особливо цікавий тим, що докази збирають навздогін розтиражованим звинуваченням. Утім, нічого нового. Пан Пустовойтенко також, кажуть, шукає зошит Павла Лазаренка, про наявність якого голосно заявив. Дивний збіг стилів, чи не так?

Подія тижня

Закрито кримінальну справу проти Звягільського

20 травня 1994 року на підставі матеріалів перевірки реалізації державним зовнішньоекономічним підприємством «Укрінвалютторг» (перейменованим на «Разноімпекс») авіаційного палива з держрезерву було порушено кримінальну справу з факту завдання державі збитків посадовими особами державних установ в особливо великих розмірах.

Працівникам комерційних структур інкриміновано ухилення від сплати податків під час виконання постанови Кабінету міністрів «Про експорт авіаційного палива». У цій справі проходив і Юхим Звягільський.

Проти нього 26 вересня 1994 року було порушено ще одну кримінальну справу. Зокрема, його звинувачували в тому, що він протягом 1993-94 рр. разом з посадовими особами комерційного «Даміана-банку» здійснив низку торгово-фінансових оборудок, внаслідок чого, за попередніми даними, було вкрадено держкошти на суму понад 25 млн. доларів.

Як повідомляє «Інтерфакс-Україна», кримінальну справу щодо колишнього виконуючого обов'язки прем'єр-міністра України Ю. Звягільського закрито через відсутність у його діях складу злочину.

Вітаємо!

Життя прожити — не поле перейти

Кожна людина зрілого віку замислюється над тим, які мрії їй вдалося втілити в життя, а які ні.

50 років — це багато чи мало? На це запитання можна відповісти, лише знаючи про те, що вдалося їй зробити і скільки довелося пережити різних негараздів за цей період. І, осягнувши весь пройдений шлях, можна зробити висновок: чи виконала вона свій обов'язок на землі, чи ні.

Миколі Яновичу АЗАРОВУ, як і кожній працелюбній людині, довелося чимало зазнати лиха й пізнати радощів. Закінчивши вищий учбовий заклад, пройшов шлях від начальника дільниці вугільного комбінату м. Тули Російської Федерації до керівника Українського науково-дослідного інституту гірничої геології, геомеханіки і маркшейдерської справи. 1994 року його обирають народним депутатом Верховної Ради України від Петровського виборчого округу № 115 Донецької області. А невдовзі, у лютому 1995 року, очолює Комісію Верховної Ради України з питань бюджету, стає членом Президії ВР. Ось такі стислі біографічні дані. Це лише короткі відомості про одного з політиків України.

«Своєю сумлінною й наполегливою працею він завоював неабиякий авторитет у колективі Державної податкової адміністрації і серед друзів. Намагається неординарно підійти до будь-якої ситуації, зважаючи на ті чи інші реальні соціально-економічні обставини. Скромна й порядна людина. З ним можна йти у розвідку», — так кажуть про нього друзі.

І яку б посаду не обіймав Микола Янович, завжди намагався виконувати покладені на нього обов'язки вчасно і з найкращими показниками. Лише рік минув відтоді, як він очолив Державну податкову адміністрацію України, але вже зумів зробити значний внесок у вдосконалення бюджетної системи, законодавства з питань податкової політики. За 11 місяців поточного року до державного бюджету надійшло на 1,2 млрд. грн. більше, ніж за відповідний період минулого року. Здавалося б, звичайна цифра, але скільки докладено зусиль, аби знайти ті джерелі, які б дали змогу поповнити державний бюджет! А скільки необ'єктивних звинувачень і нарікань довелося вислухати на свою адресу! Все витримав і здолав, зумів переконати і повести за собою людей.

Така чітка позиція, наполеглива і копітка праця не могли залишитись поза увагою. Отож 22 листопада 1997 року Президент України своїм указом присвоїв голові Державної податкової адміністрації України Миколі Яновичу Азарову почесне звання «Заслужений економіст України».

«50 років — це ювілей, але наша держава у тяжкому економічному становищі. Людям не до свят. Сьогодні найважливіше завдання для мене — забезпечити своєчасне надходження коштів до державного бюджету, щоб люди похилого віку могли вчасно отримати пенсію, а вчителі, медики, податківці та інші службовці — зарплату», — так скромно зауважує народний обранець.

У народі кажуть: **людина виконала свій обов'язок на землі, якщо вона виростила сина, посадила дерево і збудувала дім.** Микола Янович вважає, що справу майже зроблено: виростив сина, посадив не одне дерево. А от третю частину завдання можна буде виконати лише тоді, коли буде побудовано міцну податкову службу країни, підвалини якої вже закладено.

Тож побажаймо Миколі Яновичу здоров'я, успіхів у роботі, а також вірних друзів!

Дошка пошани

Не всі дома — половина у Шанхаї

— Чув, до Шанхая відряджається перша група спеціалістів нашого уряду?

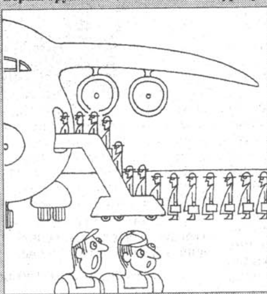

— Отже, буде й друга? Невже одна не в змозі розвалити економіку Китаю?

— Що ти верзеш? Наша група спеціів у Шанхаї вивчатиме досвід зі створення вільної економічної зони!

— Ага, зрозумів! Ми створюємо у себе зону, а працювати гукаємо китайців!..

Ходімо здаватися!

Директор Національного бюро розслідувань В. В. Дурдинець:

— Перед правоохоронними органами є завдання — до кінця грудня ліквідувати усі відомі організовані угруповання в країні.

ВІД ЧЕРГОВОГО:

— А що робити з невідомими? Чи вони самі здаватимуться? Уявляєте, яке стовпотворіння буде напередодні Нового року, 31 грудня, перед дверима Василя Васильовича?

Черговий по дошці

Вілен КАЙДАШ.

Мал. Володимира ВАСЬКОВЦЕВА.

Ольга КЛЕЙМЕНОВА, «Голос України»

Арлекін уже прийшов

Якщо спостерігати за тим, як змінюється у часі творчість Оксани Кирпенко, константою залишатимуться відстороненість персоналістки, бездоганний професіоналізм, ледь відчутна у роботах прохолодність, що подобається, й разом з тим — інтер'єрність, здатність вклинюватися у будь-який простір.

На останній сольній виставці у столичній галереї «Лада» молода художниця вразила гостей несподіваною гуашевою серією «Старий дім, або Коли приходить Арлекін». Після різностильних декоративних гравюр, прозорих, немов виквітлих ностальгійних пейзажів та екзотичних сюжетів чорним олівцем, приголомшують усі ці зебри, носороги, арлекіни, коломбіни — ніби з іншої галактики. Порівняно з баченим раніше —галактики добрих масок, цілком реальної туги за збереженням своїх, прихованих від стороннього ока, внутрішніх драм і спогадів. І знову — те саме досконале опанування композицією і кольором...

Оксана Кирпенко нині подовжила свій колосальний, як для її віку, послужний список: спецосвіта у Київській та Московській художколах, в Українській академії мистецтва — майстерня вільної графіки Чебикінастаршого, в університеті італійської Сієнни, аспірантура, більш як дюжина тутешніх та закордонних експозицій. Оксану помітили і роблять компліменти щодо її арт-пошуків. І ось що дивовижно. Ця особистість у своїх мудрих і самодостатніх роботах щоразу доводить здатність спокійно сприймати оплески та всі інші складові художницького буття. Тим паче, в неї є власний, недоступний ані для кого уявний дім, куди приходить Арлекін.

Виставка тижня

На знімку: робота Оксани Кирпенко «Приборкання норовливої зебри».

Спростування тижня

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Прокурор обурений

У київській пресі з'явилось інтерв'ю «В Одесі люди гинуть за нафту, метал, зерно і політику», що буцімто дав прокурор Одеської області Василь Іванов. Матеріал одразу використала у своїй передачі одеська муніципальна телекомпанія «АРТ», передрукували місцеві зорієнтовані на підтримку міської влади газети.

Як відомо, на сесії обласної ради прокурор засуджував кампанію шельмування облуправління внутрішніх справ, протистояння, з одного боку, одеських міськради й міськвиконкому, а з другого — облУМВС, звинувачуючи в цьому саме перших і високо поціновуючи начальника обласної міліції генерал-майора Івана Григоренка. Тепер прокурор в інтерв'ю буцімто різко змінив свою позицію: висловив підтримку керівникам міста і засудив поведінку міліцейських чинів. Така метаморфоза викликала в Одесі та регіоні здивування і шквал пересудів.

А ось ставлення до публікації прокурора В. Іванова. Цитуємо: «... ніякого дзвінка і розмови з автором публікації та іншими журналістами в госпіталі (а саме перебуваючи там, нібито Іванов дав телефонне інтерв'ю. — **Г. В.**) у мене не було. Вимисел автора не знає меж. А запитання і відповіді на них у газеті настільки наївні, що розраховані на простаків чи людей рівня дитячого садка».

В. Іванов, коротко охарактеризувавши складність криміногенної ситуації в області, зазначив, зокрема, що за таких обставин працівники правоохоронних органів потребують матеріальної та моральної підтримки з боку структур виконавчої влади, місцевого самоврядування, засобів масової інформації. «На жаль, — стверджує прокурор, — замість такого розуміння й підтримки ми нерідко стикаємося з відкритою брехнею, провокацією, цькуванням тих людей, які підставляють свої груди під кулі злочинців».

Василь Іванов висловлює припущення щодо того, з якою метою це робиться: «Напередодні виборів декому дуже хотілося б змінити принципових керівників і замінити їх своїми, «кишеньковими». Тоді буде легше кримінальним елементам одержати заповітний мандат, а з ним — і депутатську недоторканність...». І далі: «Мета всіх цих публікацій-«викривань» — відволікти правоохоронні органи від боротьби із злочинністю, втягнути їх у передвиборну баталію і нагріти на цьому руки...».

В. Іванов заявив, що авторам подібних публікацій доведеться відповідати перед законом.

Одеса.

Григір ЧОРНИЙ, «Голос України»

Вексель родом із Житомира

Фейлетон тижня

Губернатори наших міст ще не звикли до своїх титулів — хтозна-що воно означає! І воліють, щоб їх на західний манер називали скромно — мерами. Попри напомажені французькими одеколонами голови і визивно пістряві краватки, вони залишаються, проте, як за старих часів, добряками. Перехилять з тобою у зачиненому кабінеті чарку, можуть по-батьківськи ляснути по сідниці секретарки, одне слово, нічого особливого: люди як люди. А що вже вміють себе показати перед західним істеблішментом і діловими колами, то в цьому не можна відмовити. І спікають, і шпрехають, і тримають себе, що називається, у рамочках протоколу: на людях не висякаються, у присутності дам стоять у третій позиції, як балерини, а не губернатори. А з бізнесменами країн дикого капіталу стоять на одній нозі, тобто на рівноправній. Як тільки йдеться про інвестиційний клімат в Україні, скрушно хитають головою: мовляв, є серйозні проблеми з репатріацією капіталів. Слово «репатріація» вживається кілька разів і з особливим наголосом, щоб співрозмовник, бува, не подумав, що має справу з телепнем.

Ні, наші мери — це вже справжні сери. І за гонором, і за масштабами діяльності. Цього літа, наприклад, житомирський губернатор* Антон Малиновський зі своїм заступником Аркадієм Зорею перевірили на вошивість один з банків на Канарських островах. Кажуть, у цій далекій від нас оффшорній зоні виявили простий міжнародний вексель на суму $ 22,3 млн., проавальований ними власноруч. «Засвітили» його італієць у компанії вірмен, проте це не так важливо. З'ясувалося, що дивовижний документ розповсюджено по світу у 240 примірниках на суму, погашення якої до снаги гарантувати хіба що процвітаючому магнатові, а саме $ 6,712 млрд. Шейху не шейху, а нашому губернаторові — це як відбути діловий сніданок з представниками компанії Country Squire International Corporation (Канада) і Preferred Capital Eguities, Ltd (Сингапур). Перекинулися думками з проблеми репатріації капіталів, простих, перевідних та міжнародних векселів та їх обігу, регламентованого Женевською конвенцією, випили чарку — і уклали договір про взаєморозуміння. Звісно, наш на хліб не просив, а зажадав щонайменше індустріального парку на території області на загальну вартість $ 650 млн. Щоб не менш як 11 заводів за два роки стояло і електростанції були. За такі жорсткі темпи будівництва (чи не з російських казок?), іноземні партнери здобували 88 відсотків акцій індустріального парку. А натомість брали на себе клопоти з фінансового й матеріально-технічного забезпечення об'єкта. Адміністрація відводила геть на все 500 га землі й авалювала міжнародні векселі, випущені компанією Country Squire International Corporation (Канада) на користь United Financial Services Corporation (Південно-Африканська Республіка) для подання в Scotiabank U. K. Ltd (Англія). Тобто, грубо кажучи, гарантувала оплату векселів на більш як $ 6,7 млрд. майном, землею, електроенергетичною системою Житомирщини та ін.

У Міністерстві юстиції України «огокнули», в СБУ «агакнули», в Мінекономіки «угукнули». Тепер слово за Генпрокуратурою.

Подейкують, в адміністрації Президента визнали, що житомирська влада таки переборщила. Чого не трапляється на нашому харчоблоку. Кажуть, фальсифіковані гарантії уряду та Нацбанку вигулькували не тільки в Іспанії, а і в Швейцарії та Канаді. А завтра, дивись, вигулькнуть на Близькому Сході. І вже плюватимуться верблюди.

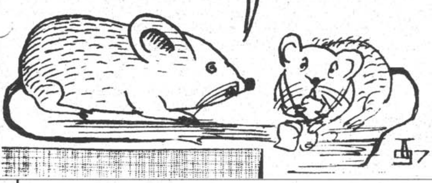

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА.

Михайло ЛІВАНДОВСЬКИЙ, «Голос України»

Готуємося до виборів та сезону полювання

Відбулася десята сесія Київської обласної ради народних депутатів. Її проводив перший заступник голови облради Ігор Каплін. Сесія затвердила окружні виборчі комісії з виборів народних депутатів України в Київській області у складі, запропонованому головами міських і районних рад, а також осередками політичних партій та виборчих блоків, списки яких зареєстровано для участі у виборах по багатомандатному загальнодержавному виборчому округу.

Депутати також внесли зміни і доповнення до рішення дев'ятої сесії обласної ради «Про закріплення мисливських угідь на території Київської області», розглянули інші питання.

Володимир КРАСНОДЕМСЬКИЙ, «Голос України»

Танець надії на сірій сцені нашого життя

(Початок на 1-й стор.)

Передати словом пластику танцю, його хореографічний малюнок практично неможливо — танець треба бачити. І все-таки наважуся сказати: на сцені Національної опери ми побачили юних виконавців, які через кілька років цілком можуть стати солістами балетної трупи усталеного колективу. За умови щоденної праці над собою, прагнення ствердити себе у мистецькому світі високим професіоналізмом, стати особистістю. До речі, вже сьогодні учні хореографічних класів щодня мають п'ять годин спеціалізованих занять — три вранці та дві — увечері, бо інакше в балеті на успіх нічого й сподіватися.

Приємним вступним акордом концерту став фрагмент із балету «Лісова пісня» М. Скорульського (хореографія В. Вронського), де сольні партії Мавки й Лукаша натхненно і граційно виконали лауреати конкурсу «Юність балету- 97» Яна Саленко й Олександр Маслянников. А потім ми побачили талановите «прочитання» інших творів вітчизняної та зарубіжної хореографії. Зокрема, фрагмент із балету Г. Герделя «Марна пересторога», де «Па-де-де» станцювали Наталка Домрачева і Віктор Іщук. До речі, володарі Спеціального призу Президента України «Надія» на Другому міжнародному конкурсі артистів балету імені Сержа Лифаря, лауреати конкурсів «Кришталева туфелька-96» та «Юність балету-97».

В антракті зустрів Івана Салія — голову громадського об'єднання «Вибір». І, звісно, поцікавився, що привело його в Національну оперу?

— Без мистецтва, без високої духовності ні політики, ні суспільство не зрозуміти, а тим паче — не вирішити тих складних проблем, які постали перед нами, —сказав Іван Миколайович. — І коли я почув про наміри провести гала-концерти «Кияночки», то все зробив для того, щоб вони відбулися. Як, до речі, і мої друзі й соратники, котрі також присутні у цьому залі. І щоб відбулися саме тут, у Національній опері.

А те, що я сьогодні побачив, перевершило всі мої сподівання. Цей концерт ще раз підтверджує: наш народ має багаті резерви талантів. А мистецтво, і насамперед — дитяче, розбуджує серця політиків, мобілізовує їх інтелект і зусилля — таким чином зможемо вийти з глухого кута, в якому опинилися. Та й самі ми, політики, відповідаємо за майбутнє дітей, яких бачимо сьогодні на сцені. А їх талант, оптимізм, працелюбність закликають і нас до нелегкої праці, до зваженості, до далекоглядності.

Звідки бере кошти «Кияночка», як виживає сьогодні?

— У нас навчання платне, — каже художній керівник колективу Галина Кайгородова. — Та й добрі люди, які люблять мистецтво, допомагають. Маємо одноразові фінансові підтримки і з боку владних структур. Зокрема, за сприяння Адміністрації Президента України ми змогли виїхати на престижні фестивалі за кордон.

Зимові канікули «Кияночка» проведе також далеко від рідного дому — у прикарпатському курортному Трускавці, де діти відпочиватимуть і водночас продовжуватимуть підготовку до престижного Міжнародного конкурсу юних танцюристів «Артек—Ялта-98», який відбудеться влітку. Путівки для юних талантів у Трускавець викупила київська міська профспілка «Єднання», яку очолює Наталія Кожевіна. А генеральним спонсором гала-концертів виступила компанія «Альфа-капітал».

Як добре, що в нас є люди, котрі розуміють: талантам треба допомагати. І допомагають.

Концерт тижня

На знімку: керівники культурного центру «Кияночка» Галина і Дмитро Кайгородови.

Фото Юрія ВЕНГЕРЕША.

Георгій ВОРОТНЮК, «Голос України»

Чому сумний красень Одеси

ПІД ЧАС недавньої робочої поїздки на Одещину Голова Верховної Ради України Олександр Мороз відвідав Одеський академічний театр опери та балету. Ні, не задля того, аби послухати нову виставу (хоча, зізнався, із задоволенням зробив би при нагоді саме це), а для того, щоб разом з керівниками області й міста оглянути будівлю, якій загрожує руйнація. А оглянувши, зробив висновок:
— Шедевр треба спішно рятувати!

...Театрові цьогорічної осені виповнилося 110. Про нього можна сказати словами канцлера Німеччини Гельмута Коля, який, відвідавши театр торік, зазначив: сюди потрібно запросити всіх архітекторів світу, щоби подивилися, як треба творити. Приміщення театру справді є одним з найкращих у Європі та у світі. Це, без перебільшення, гордість архітектурної спадщини української та світової культури. Театр не менше славний також своєю сценічною діяльністю. Тут виступало чимало знаменитостей минулого та нинішнього століть, серед яких — Ф. Шаляпін і Л. Собінов, А. Нежданова і С. Крушельницька, М. Баттістіні й А. Павлова, Г. Уланова й М. Плісецька, П. Чайковський і С. Рахманінов, А. Рубінштейн і М. Римський-Корсаков...

Проте в окремі періоди, а останнім часом особливо, про театр більше говорять зовсім в іншому плані, — як про аварійне приміщення, котре можна втратити назавжди. Головна його «хвороба» — деформація конструкцій у результаті ущільнення просадних грунтів, якщо говорити мовою фахівців, за їх надмірної зволоженості (не тільки природної, а й, нерідко, через людську недбалість).

За такої ситуації треба терміново посилювати фундамент, а також міняти оцинковану покрівлю, що вже протікає над глядацьким залом і так званими білими сходами. Для чого, зрозуміло, потрібні гроші. Є указ Президента України Леоніда Кучми щодо збереження приміщення театру. Є урядові рішення щодо фінансування реставраційних робіт. Свою підтримку обіцяв, перебуваючи в Одесі, Прем'єр-міністр Валерій Пустовойтенко. Однак кошти, по суті, не надходять. А провадити роботи можна лише за повного фінансування, передбаченого проектом, бо ж не поставиш якусь одну частину приміщення на жорсткий фундамент, залишивши другу її частину на просадних грунтах.

У бесіді з Олександром Морозом керівники регіону й міста, фахівці, які займаються реставрацією будівлі театру, дійшли такого спільного висновку: кошти слід передбачити в державному бюджеті на 1998 рік. Сума не така вже й велика — на найнеобхідніші роботи на перших порах стачить десь 8 мільйонів гривень. Народні депутати України від Одещини підготували клопотання перед Верховною Радою про включення до бюджету окремим рядком коштів на це.

Одеса.

Це, здається, не обман...

30 грудня у столичному Театрі драми і комедії на Лівому березі відбудеться прем'єра «Обманутої» за Т. Манном (постановка Д. Богомазова). Кілька місяців тому ми вже анонсували цю виставу, але прем'єру було відкладено. І ось знову з'явилися афіші з іменами Світлани Орличенко, Алли Масленикової, Дмитра Лук'янова, Володимира Цивінського. А одне ім'я —цілком нове для цього колективу. Маємо на увазі Аду Миколаївну Роговцеву, котра дебютує на лівобережній сцені в ролі Розалі.

На фото: Ада Роговцева у виставі «Обманута».

Наталія СОЛОНСЬКА, кандидат історичних наук

Не мечем єдиним...

960 років тому Ярослав Мудрий заснував першу на нашій землі бібліотеку

Київська Русь — це епоха творення й утвердження держави, піднесення духовності, культури. За її часів розвивалася література, наші пращури завозили грецькі книги — церковні, історичні хроніки, повісті тощо. Цінувалися також переклади грецьких книг болгарською мовою, оригінальні болгарські книги. З'явилися переклади з грецької слов'янською.

Широкий попит мала візантійська література, зокрема книги, перекладені Кирилом та Мефодієм староукраїнською мовою. Переважна частка цієї літератури припадала на богословські твори. Відомі були грецькі хроніки Малали, Сінкела, Арістотеля, літопис Никифора, історія Палея. Поширювалися збірники різних висловів не тільки з біблійних книг, а й із давніх грецьких.

Книжки, зрозуміло, були дорогі, тому мала їх обмежена кількість людей. Навіть освічених князів було не так і багато. А от священики за своїм саном мусили вміти читати й писати. Серед високопоставлених церковників були різнобічно освічені, прекрасні оратори, як, приміром, київські митрополити Іларіон та Клим Смолятич. Проповідників такого рівня, звісно, було небагато. Тим часом є відомості, що грамотою володіли також вихідці з купців та ремісників.

З прийняттям християнства набуває піднесення освіта. Дітей вчили читати, писати. А ті, хто мав присвятити себе духовній діяльності, вивчали ще й грецьку. Започаткувалася самоосвіта. Отже, нагальною потребою часу ставала бібліотека.

Літописець Іларіон писав: «Ярослав посіяв книжними словами серця вірних людей, а ми пожинаємо, приймаючи книжкове вчення».

З ім'ям Ярослава пов'язано створення «Руської правди» — найдавнішого руського (українського) зводу законів, поширення писемності, піднесення книжності. Завершується об'єднання великої держави, зміцнюється її міжнародне становище, налагоджуються дипломатичні стосунки з християнською Європою, укладаються шлюбні союзи (Ярослава називали тестем Європи).

Але Ярослав увійшов в історію ще й тим, що заснував першу в Київській Русі бібліотеку. Він ставив на меті створити незалежні від Візантії центри книжності. Без цього він був би — нехай і могутній, — але один із звичайних правителів. Судячи з його діянь, він усвідомлював, що могутність і давніх, і сучасних йому держав трималася не тільки на ралах та мечах, а насамперед на знаннях, на високій культурі суспільства. А вона неможлива без книги, без сховища скарбів світової думки — бібліотеки.

Літопис не каже, яка саме із стародавніх книгозбірень слугувала взірцем для князя. Можливо, Александрійська в Єгипті, що діяла у III столітті до н. е. Певно можна сказати: своєю прозорливістю князь випередив час на багато століть уперед. На початку другого тисячоліття йому було ясно, що цивілізована, могутня держава не може триматися без знань, без книги, а отже — без бібліотеки.

Основні відомості про Київську Русь дослідники черпають переважно з літописів. А вони свідчать, що Ярослав вільно говорив латиною, тобто офіційно прийнятою в інших країнах Європи мовою. Він був надзвичайно освіченою для свого часу людиною. Його дочка Анна, королева Франції, теж була досить грамотною, син Всеволод знав п'ять мов, онук Володимир Мономах, як відомо, був високоосвіченою людиною.

Ставленням до книги, до культури, просвіти, врешті-решт до долі держави визначається відданість правителя країні, її інтересам. Держави сильні інтелектом. І сьогодні наймогутніші країни світу — ті, що мають найбільші бібліотеки: США — Бібліотека конгресу, Великобританія — Британська бібліотека, Франція —Національна бібліотека в Парижі...

Дослідників досі вражає висока інтелектуальна енергетика Київської Русі, сила духовності наших пращурів. Заснована Ярославом бібліотека стала поштовхом до творчості у різноманітних галузях культури та мистецтва.

Київська Русь із ядром її просвітництва — бібліотекою Ярослава Мудрого — це велична історія, гідна європейської нації.

Нині нагромаджено величезну кількість наукової та популярної літератури про Київську Русь. Однак переважна більшість праць належить перу росіян, а немало хто з них розглядали українську історію як виняткову свою. Київську Русь вони називали своєю духовною колискою, залишаючи поза увагою те, що Москва народилася в 1147 році, бібліотека в Києві —за 110 років до того...

Є різні версії щодо подальшої долі Ярославової бібліотеки. Окремі дослідники стверджують, що вона загинула під час татаро-монгольської навали. Інші —що її підступно пограбував, злочинно напавши на Київ, Андрій Боголюбський, котрий, як відомо, викрав ікони, коштовності, книги. Побутує також думка, що Ярослав розподілив бібліотеку між синами та монастирями. Є, нарешті, переконання, що книги, які були сховані колись у підземеллі, давно перетворилися на порох.

З історії відомо: київську бібліотеку грабували не раз — і суздальці, і половці, і татари. Петро Могила забрав книги із Софії у Печерський монастир. Митрополит Гедеон намагався повернути їх до Софії, та не вдалося... Можливо, що серед них були книги і з бібліотеки Ярослава.

Проте є ентузіасти, які переконані: бібліотека Ярослава Мудрого, принаймні її частина, не загинула. Чимало років віддав пошуку славної книгозбірні академік Петро Тронько. Ще за радянських часів він звертався до уряду з проханням допомогти в пошуках. Тепер він, а разом з ним і ми не втрачаємо надії на допомогу уряду незалежної України. Адже бібліотека Ярослава Мудрого — наша національна гордість.

960 років від часу створення бібліотеки Ярослава Мудрого, може, не така вже й кругла дата, щоб її широко й гучно відзначати. Хоча чому б і ні? Адже через сорок років, коли буде тисяча, наші правнуки не те що не подарують нам зневажливого ставлення до власної духовної скарбниці, а й, мабуть, не зрозуміють наше байдуже ставлення до неї.

Національна бібліотека України імені В. Вернадського, щоб відзначити важливу подію в культурному житті України, привернути увагу уряду та громадськості до пошуків бібліотеки Ярослава Мудрого (а вона, за твердженням багатьох фахівців, зберігається в одному з підземель), залучити до цієї справи широкі кола суспільства, академічні інститути та військові організації, які мають сучасну пошукову техніку, проводить у січні 1998 року наукові книгознавчі читання, на яких виступлять з доповідями провідні вчені, дослідники.

Книга і держава — невіддільні одне від одного поняття, це засвідчує й сьогоднішнє становище нашої держави та української книги. Могутність країни Ярослав геніально і прозорливо вбачав в інтелекті суспільства. Сучасним керівникам держави не зайве повчитися цього у прославленого державного діяча, якого неспроста прозвали Мудрим.

Президенту України Кучмі Л. Д.

ВІДКРИТИЙ ЛИСТ

про необхідність відвернення реальної загрози остаточного розбалансування системи правоохоронних органів, насамперед органів МВС

Вельмишановний Леоніде Даниловичу!

Звернутися до Вас у формі відкритого листа мене змусили екстраординарні обставини. Прошу правильно мене зрозуміти — йдеться не про звичайний депутатський запит до вищої посадової особи держави з приводу тих чи інших негараздів у нашому спільному домі. Якщо хочете, це крик душі людей, які багато років віддали правоохоронним органам, нелегкій міліцейській службі, а тепер змушені спостерігати за активними і незграбними спробами «борців з організованою злочинністю», які раптом звідкись узялися на нашу спільну біду, розтрощити і понівечити усталену систему, не пропонуючи замість неї нічого кращого.

Уже декілька останніх років цим «борцям» особливо не йметься: не маючи навіть віддаленого поняття про внутрішні корінні засади міліцейської діяльності, про органічну взаємодію різних підрозділів і служб органів внутрішніх справ, ні дня не поївши гіркого міліцейського хліба, вони затято намагаються розшматувати систему МВС, бездумно вирвати з неї ті чи інші ланки, аби лише похизуватися своїм «реформаторським» запалом та заробити дешеві популістські дивіденди. Скільки свого часу покладалося надій на створення самостійної, відокремленої від МВС Національної гвардії! А що нині? Хто може сказати щось позитивне про роль у суспільних процесах цієї структури, який коефіцієнт її корисної дії? Невже зразу було не ясно, що відрив від усієї багатогранної системи МВС призведе тільки до самоізоляції гвардії або до її використання не за призначенням чи для виконання дріб'язкових завдань типу охорони чиїхось дач?

Треба прямо сказати, що створення Національної гвардії завдало відчутного удару внутрішнім військам України, від яких було відірвано моторизовані міліцейські частини і оперативні підрозділи. Тільки, дякуючи Вам, деякі з них було повернуто до МВС.

І тепер Національна гвардія дублює функції всіх силових структур — міністерств оборони, з надзвичайних ситуацій, Прикордонних і Внутрішніх військ, Служби безпеки і, крім того, на відміну від МВС гвардія по закону підпорядковується Верховній Раді України. Постає запитання: навіщо тоді МВС Внутрішні війська? Охороняти колонії можна іншим способом.

Уже декілька років точаться розмови щодо передачі системи виконання покарань до відання Мін'юсту. Знову наводяться аргументи щодо гуманізації, наближення до світових стандартів і так далі. І нема кому роз'яснити ініціаторам цього чергового безглуздя, що треба спочатку наблизитися до світових стандартів рівня життя, правосвідомості громадян, нагромадити достатні матеріально-технічні ресурси у державі, а вже потім запроваджувати такі глобальні організаційні перетасовки, які потягнуть за собою кардинальні зміни у становищі сотень тисяч людей — і тих, хто носить погони, і тих, хто відбуває покарання.

Навіть балачки про можливе виведення з системи МВС пожежної охорони і передачу її до Міністерства з надзвичайних ситуацій негативно вплинули на свідомість багатьох співробітників і явно не додали їм наснаги у їхній важкій праці. (Ця ініціатива йшла від посадових осіб, які мали відношення до питань надзвичайних ситуацій).

Ще один «суперреформаторський» крок — створення податкової поліції і вилучення у зв'язку з цим із системи МВС декількох тисяч досвідчених оперативників. Указ про створення поліції також підписаний Вами, шановний Леоніде Даниловичу, півтора року тому. Поліція створена «де-факто», а «де-юре» її ще нема. Можна, звичайно, в черговий раз звинуватити парламент у «дезорганізації», та від того легше не стане — адже система працює нелегітимно півтора року. За матеріалами податківців-поліцейських порушено і розслідуються (до речі — слідчими МВС!) сотні кримінальних справ. Яке майбутнє їх чекає? Адже будь-який, навіть не зовсім грамотний, адвокат у суді поставить запитання: на якій підставі порушено справу, хто збирав для неї вихідні дані? Поліція? Такого поняття його величність Закон не знає. А відповідно до ч.3 ст.62 Конституції України «обвинувачення не може ґрунтуватися на доказах, одержаних незаконним шляхом» (а, значить, і здобутих не передбаченим законом органом!).

Цілком очевидно, що факт організаційного створення і такої інституції, як податкова поліція, повинен би мати місце лише після прийняття парламентом відповідного закону. І не інакше. Ще стародавні римляни казали: «Закон суворий, але це — закон». Перефразовуючи на сьогоднішній український лад цю тисячолітню мудрість, яку ще ніхто і ніколи не спростував, можна сказати: хоч би який, на Вашу думку, був парламент, але це — парламент, і його обійти неможливо. Інший шлях — це правова, а точніше, протиправна безодня.

Зараз, у ці хвилини, деякі дуже активні люди, що Вас оточують, проштовхують ще одну вкрай небезпечну річ — законопроект про Національне бюро розслідувань. Не подумайте, що я виступаю проти ідеї створення в незалежній Українській державі потужного органу досудового слідства. Це абсолютно необхідно і передбачено нашою Конституцією. Але те, що нині запропоновано для розгляду народним депутатам, — найяскравіший приклад спроби скомпрометувати позитивну ідею шляхом її некваліфікованого і безвідповідального втілення в життя. Що саме прагнуть законодавчо створити автори проекту закону — реально працюючий правоохоронний орган, який забезпечував би неухильне дотримання конституційних правил кримінального судочинства, чи нечітку в меті й функціях структуру для продукування так званих «гучних справ» (термін належить одному з найвідоміших «борців» з оргзлочинністю з Генеральної прокуратури). Цікаво було б дізнатися (у наданих нам документах цього не проглядається), скільки працівників з МВС і СБУ планується вирвати цього разу? Що за «особливі повноваження» вони виконуватимуть, адже чітко окресленої роботи для них не передбачається — вони «можуть» розслідувати (а, значить, можуть і не розслідувати) лише справи про певні (і досить різноманітні) склади злочинів — від особливо небезпечних державних — до звичайної недбалості? Як взагалі може існувати орган, на який покладають такі доленосні завдання, як «посилення боротьби зі злочинністю, особливо з її організованими формами, та корупцією, що загрожують конституційним правам і свободам громадян, національній безпеці держави», коли йому пропонується визначити факультативну (необов'язкову), вибіркову підслідність? Але коли при цьому планується повністю і обов'язково вилучати і з МВС, і з СБУ спецпідрозділи боротьби з оргзлочинністю разом із співробітниками й, само собою, бюджетним фінансуванням. Цікаво, а обов'язки боротися із злочинністю взагалі і з організованими її формами, зокрема, за вказаними відомствами залишаються чи ні?

У разі прийняття згаданого законопроекту в запропонованому вигляді обов'язково виникнуть додаткові складнощі й тертя між правоохоронними структурами, викликані численними двозначностями у проекті закону, очевидним паралелізмом у функціях наявних органів і новоствореного НБР. Дуже прикро, що хтось хоче законодавчо протягнути ідею поділу правоохоронних органів на старші та їм так чи інакше підпорядковані. Адже пропонується дати право слідчим НБР забирати з інших слідчих підрозділів практично будь-яку справу, а оперативним підрозділам —передавати порушені ними справи слідчим МВС, прокуратури і СБУ. Планується також керівництву НБР надати змогу залучати невизначену кількість співробітників інших органів на невизначений термін і невідомо з якою конкретною метою, при цьому "без виключення зі штату цих органів та із збереженням усіх видів грошового і матеріального забезпечення».

Можна було б іще звертати увагу на відсутність будь-якого фінансово-економічного обґрунтування законопроекту, на низку невідповідностей положенням Конституції, що містяться в ньому, але все це деталі на тлі основного — знову робиться спроба розшматування наявної системи органів без адекватного, продуманого, кваліфікованого створення чогось справді нового і справді більш ефективного.

У зв'язку з викладеним хотів би запропонувати Вам цивілізований вихід з ситуації — відкликати законопроект про НБР як помилково і передчасно поданий, створити робочу групу із залученням справжніх фахівців слідчої та оперативної справи (підключити вчених юристів з цих питань), яка могла б протягом короткого строку напруженої роботи створити прийнятний проект закону, який відповідав би вимогам Конституції, сьогоднішнього стану нашого суспільства і, нарешті, здоровому глузду.

А «борцям з оргзлочинністю» треба дати рішучого відкоша — нехай вони і надалі «борються» так, як уміють — проведенням нарад, виготовленням «ділових паперів» та власними «гучними» язиками.

З глибокою повагою і надією на захист правоохоронних органів

Валентин НЕДРИГАЙЛО,
народний депутат України.

Заробили, та не отримали

На пропозицію народних депутатів України публікуємо дані Національного банку про стан заборгованості з виплати заробітної плати загалом по Україні

Затримки виплати заробітної плати по Україні *)

(в млн. гривень)

	на 11 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.	на 16 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.	на 21 грудня 1997 року Загальна сума заборгован.
Усього по Україні	5012.6	5119.5	5144.3
в тому числі:			
— за бюджетними організ.	810.1	811.7	818.7
— за небюджетними організ.	4202.5	4307.8	4325.6
За всіма підприємствами і організаціями терміном:			
— до місяця	429.2	434.9	439.3
— від 1 до 2 місяців	458.1	466.7	464.0
— від 2 до 3 місяців	531.0	538.5	525.0
— понад 3 місяці	3594.3	3679.4	3716.0

ЗАТРИМКИ ВИПЛАТИ ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ ПО УКРАЇНІ

станом на 21 грудня 1997 року по всіх організаціях і установах

(тис. грн.)

	Загальна кількість випадків	Загальна сума заборгованості	Прострочена заборгованість у заробітній платі з причин: відсутність коштів на коррахунках банку		відсутність коштів на рахун. підприємств, установ, організацій		відсутність готівки в банках у зв'язку з несвоєчасним завезенням з вини рег. управ. НБУ		Інші причини	
			кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума	кількість	сума
Республіка Крим	2248	184578.4	0	0.0	2223	184505.0	0	0.0	25	73.4
Вінницька	11454	160073.1	0	0.0	11454	160073.1	0	0.0	0	0.0
Волинська	12002	113792.4	0	0.0	12001	113774.3	0	0.0	1	18.1
Дніпропетровська	7951	548222.5	0	0.0	7934	548207.1	0	0.0	17	15.3
Донецька	14964	762314.9	0	0.0	14922	762289.4	0	0.0	42	25.5
Житомирська	9724	127974.6	0	0.0	9716	127952.7	0	0.0	8	21.9
Закарпатська	1631	37218.4	0	0.0	1631	37218.4	0	0.0	0	0.0
Запорізька	5557	212874.0	0	0.0	5100	212398.3	0	0.0	457	475.7
Івано-Франківська	1902	118032.1	0	0.0	1897	117976.9	0	0.0	5	55.2
Київська	10832	322233.8	11	23.1	8806	317687.5	0	0.0	2015	4523.3
Кіровоградська	9068	148557.5	0	0.0	9059	148538.0	0	0.0	9	19.5
Луганська	7344	449656.4	0	0.0	7241	449450.3	0	0.0	103	206.1
Львівська	16259	222665.3	0	0.0	15607	222219.3	0	0.0	652	446.0
Миколаївська	3284	137440.9	0	0.0	3160	137257.6	0	0.0	123	183.1
Одеська	5863	158393.2	0	0.0	5502	157686.9	0	0.0	361	706.3
Полтавська	2677	153743.4	0	0.0	2677	153743.4	0	0.0	0	0.0
Рівненська	10219	125135.7	0	0.0	10219	125135.7	0	0.0	0	0.0
Сумська	1392	160821.4	0	0.0	1392	160821.4	0	0.0	0	0.0
Тернопільська	1892	116249.4	0	0.0	1886	116204.5	0	0.0	6	44.9
Харківська	12272	285726.6	0	0.0	12026	285490.6	0	0.0	246	236.0
Херсонська	6515	119423.1	0	0.0	6390	119309.3	0	0.0	125	113.8
Хмельницька	10948	147384.3	0	0.0	10946	147383.4	0	0.0	2	0.9
Черкаська	3601	126840.5	0	0.0	3543	126702.9	0	0.0	58	137.6
Чернівецька	8094	73122.0	0	0.0	7983	72931.6	0	0.0	111	190.3
Чернігівська	16251	131848.9	0	0.0	16251	131848.9	0	0.0	0	0.0
ВСЬОГО	193944	5144322.7	11	23.1	189566	5136806.5	0	0.0	4366	7492.9

*) без урахування виплат зарплати з виручки, розрахунків натурою, нарахованих сум податків, а також інших безготівкових перерахувань заробітної плати.

Надія БЕДРИЧУК, «Голос України»

Смертна кара де-факто і де-юре

(Початок на 1-й стор.).

Як уже повідомлялося, 15 грудня правовий комітет ПАРЄ ухвалив проект резолюції, в якому запропонував позбавити акредитації українських учасників сесії в Страсбурзі у зв'язку з тим, що наша держава не виконує зобов'язань, узятих під час вступу до РЄ. Про це йшлося у листі Президента ПАРЄ Лені Фішер до Голови Верховної Ради Олександра Мороза.

Віктор Мусіяка повідомив, що українська делегація зустрілася в Парижі з Лені Фішер і представила свої аргументи учасникам засідання Бюро ПАРЄ. Яке конкретно рішення вони винесли, стане остаточно відомо тільки в січні, коли розпочнеться сесія Парламентської Асамблеї. Проте, на думку української делегації, після наших пояснень атмосфера поліпшилася, тож цілком можливо, що Рада Європи не застосовуватиме до України таких жорстких санкцій.

«Нам вдалося довести свою точку зору до представників Ради Європи,» — зазначив на прес-конференції заступник Голови ВР. Але, за його словами, різні інституції РЄ чинять тиск на Україну в цьому питанні.

Нині Україна має підготувати вагомі аргументи, щоб обстоювати свою позицію в Страсбурзі на початку року, а також реалізувати конкретні заходи щодо виконання своїх зобов'язань. На прес-конференції повідомлялося, що минулої п'ятниці Президент України Леонід Кучма вже надіслав листа Лені Фішер, де, зокрема, поінформував, що дав доручення Кабінету міністрів скасувати внутрішні інструкції про державну таємницю щодо перебування та поховання «смертників».

Крім того, як сказав В. Мусіяка, мораторій на заборону смертної кари в Україні діє дефакто з березня. А щодо скасування кари деюре, то є проблеми. Але, за словами заступника глави парламенту, у статтях 3, 27 і 64 Конституції України визначено, що людина має невід'ємне право на життя, і позбавити її цього права не можна навіть у військовий час. Тож фактично Основний Закон не визнає смертної кари.

У зв'язку з цим депутати підготували подання до Конституційного суду, який має визначити відповідність Основному Закону законодавчих положень про смертну кару. І якщо такі положення справді буде визнано неконституційними, у Президента України як гаранта Конституції є можливість видати указ про призупинення виконання смертних вироків. Цей указ міг би діяти, доки Верховна Рада не прийме закон про запровадження мораторію.

Сенатора виключили з фракції за прогули

ЛІБЕРАЛЬНІЙ партії Канади набридло лібералньичати зі своїм сенатором Ендрю Томпсоном. Нещодавно прем'єр-міністр Жан Кретьєн, виступаючи в даному разі як лідер лібералів, сповістив парламентаріям про те, що він виключає його з сенатської фракції цієї партії за... систематичні прогули.

Ім'я Томпсона давно вже перетворилося на притчу во язицех у канадському парламенті. Найзатятіші прогульники всіх часів і народів можуть позаздрити цьому законодавцеві чорною заздрістю. Річ у тім, що сенатор із 99 засідань верхньої палати парламенту, проведених з лютого 1996 року, вшанував своєю присутністю тільки два. А всього за останні 8 років його бачили в будинку парламенту 12 разів, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС.

Управи на сенатора-прогульника не знайти, бо за канонами парламентської етики «довідку від лікаря» від законодавця вимагати не випадає, та й одержати її в сімейного лікаря неважко. Колеги гадають, що життю 72-річного Томпсона поки що нічого не загрожує. Раз на два роки, у день тронної промови генерал-губернатора Канади, якою відкривається чергова сесія парламенту, він, бронзово засмаглий, входить своєю пружною ходою до зали засідань. Це оте єдине обов'язкове «явлення народові», котре дає право депутатові одержувати до наступної тронної промови своє річне утримання — 64 400 доларів і ще 10 тис. доларів, причому неоподатковуваних — на виконання державних справ.

Решту часу сенатор проводить чи то на мексиканських курортах, де проходить «курси лікування», чи то у своєму маєтку площею 45 гектарів у провінції Онтаріо, що її він представляє в сенаті з 1967 року. Його призначив туди нині покійний прем'єр-міністр Лестер Пірсон, а «тягти службову лямку» Томпсонові ще до грудня 1999 року, коли йому виповнеться 75 років і його урочисто проведуть на пенсію.

Важко сказати, чи буде засмучений законодавець-ліберал такою «карою». Буде — бо він про неї, як тут гадають, поки що навіть не знає. Не бажаючи, щоб його відвертали від недержавних справ, Томпсон тримає в таємниці номери своїх домашніх телефонів і отримує повідомлення прем'єр-міністра поштою. Особливих підстав для переживань немає, бо виключення з фракції його партії за неучасть у засіданнях не означає позбавлення депутатського мандата і, отже, на його парламентських доходах, так само як і на розмірі майбутньої пенсії, ніяк не позначиться.

Та скандальна історія з унікальним дармоїдом додала гостроти дискусії, що розгорнулася в Канаді з приводу того, чи не слід відмовитися від засади призначуваності сенаторів, зробивши верхню палату парламенту виборною так само, як і нижню — палату громад, щоб виборці в разі чого могли б під час чергових виборів забалотувати гультяїв. А їх у сенаті не так уже й мало — комітет палати з процедурних питань з урахуванням «феномена Томпсона» вирішив подивитися, як сумлінно ставляться до своїх обов'язків інші сенатори. З'ясувалося, що із 104 «слуг народу» за останні два роки 18 брали участь менш як у половині всіх засідань палати.

На знімку: а цей сон — у парламенті Японії.

Наталії від «наташ» різняться

НАТАЛІЯ туркам представляється Мариною. Вона не соромиться свого чудового імені, просто із 3-річного досвіду «човникових поїздок» знає, як на неї подивляться, коли скаже: «Я Наташа».

Слово «наташа» в турків асоціюється з найдавнішою професією. Хто конкретно дав це загальне ім'я дівчатам із колишнього Союзу, які приїжджають сюди в пошуках легкого заробітку, ніхто, навіть старожили Трабзона, не знає. Можливо, кажуть у цьому місті на чорноморському узбережжі Туреччини, звідки воно на початку 90-х років поширилось по всій країні, так звали дівчину, яка полонила серце трабзонця. Не виключають вони й того, що невідома Наташа була першою чужинкою, котру місцева поліція затримала за проституцію.

Минулого року, як свідчить статистика, Трабзон, який є зоною вільної торгівлі, відвідали близько 208 тис. громадянок СНД, котрі займаються «човниковим бізнесом». Тільки на проживання вони витратили 41 млн. доларів. В цілому товарообіг Трабзону тоді становив близько 500 млн. доларів. Із загальної кількості «човникарок» лише 135 були звинувачені у протиправній діяльності: 69 виявилися повіями, решта порушили закони країни перебування, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС.

Отже, з «наташами» все зрозуміло. Їх тут не більше, ніж у будь-якій європейській країні. Цікаво інше. Іноземка, вийшовши заміж за турка, виявляється, здебільшого може прожити з ним максимум від трьох до семи років.

Відповідно до результатів дослідження соціолога Стамбульського університету Худжет Еюбоглу, прекрасній половині людства не імпонує, що майже всі представники сильної статі суворо дотримуються таких ісламських традицій, як обрізання, піст у місяць Рамазан, цілування рук старшим, вельми рівне ставлення до того, чи є обраниця незайманою. Причини розлучення — домашнє ув'язнення жінок, проживання окремо на чоловічій і жіночій половинах, а також різниця в інтелектуальному рівні. Як показує опитування, у той час, коли 45 процентів жінок-іноземок мають вищу освіту, нею можуть похвалитися лише 13 процентів їхніх турецьких супутників життя.

Одружуватися поки що не збирається

Молодший син королеви Великої Британії принц Едвард сьогодні спростував чутки щодо майбутніх заручин з 32-річною Софі РісДжоунс, з якою він підтримує «романтичні стосунки» ще з 1993 року.

На запитання ведучого однієї з телепрограм, чи не збирається він зв'язати себе «узами Гіменея», 33-річний принц коротко відповів «ні», після чого нагадав, що «інтерв'ю, здається, підійшло до кінця», розповідає ІТАР-ТАКС.

Очікували, що принц оголосить про свої заручини влітку цього року, що збіглося б із святкуванням золотого весілля його батьків.

Едвард — єдиний з королівських дітей, хто жодного разу не пізнав радостей шлюбу і прикрощів його розриву. Перший він розпався у дочки Єлізавети II принцеси Анни, яка одружилася вдруге. Розладналося сімейне життя й у наступника престолу принца Чарльза і другого королівського сина принца Ендрю.

Протягом чотирьох років Едвард служив морським піхотинцем, однак за власною ініціативою залишив флот ще 1987-го. Принца привабила кар'єра, пов'язана з театром і кіно. Він працював у компанії одного з найвідоміших англійських композиторів Ендрю Ллойда Уеббера. Також є автором телевізійних фільмів, зокрема про опального герцога Віндзорського та його дружину Уолліс Сімпсон.

Нова Барбі

НА ЛЯЛЬКУ Барбі наступного року чекає серйозна «пластична операція». Про це оголосила фірма «Маттел» — творець іграшки, що користується величезною популярністю у дівчаток усього світу.

Річ у тім, пояснюють фахівці, що усі 38 років від моменту народження Барбі розвивалася всупереч законам людської анатомії — таких пропорцій стеген, талії та бюста не має жодна з переможниць жодного конкурсу краси. Нині, вирішили в «Маттел», настав час тверезо поглянути на те, що можна вважати за ідеал жіночої краси. В результаті талія у ляльки трохи розшириться, стегна схуднуть, а легендарний бюст стане менше. Але, мабуть, найбільших змін зазнає обличчя іграшкової красуні — вперше за минулі 20 років. На зміну білявій «суперзірці» з величезними очима і білозубою посмішкою прийде просто гарненька дівчина-підліток зі спокійним поглядом, затуленим ротом, прямішим і м'якішим волоссям. До того ж, колір її повік і щок недвозначно засвідчуватиме, що «нова Барбі» захоплюється косметикою менше, ніж її попередниця, розповідає кореспондент ІТАР-ТАКС.

Незважаючи на прихильність мільйонів дітей, нинішня Барбі зразка 1977 року нажила за свій короткий вік чимало ворогів. Найнепримиренніші серед них — феміністки, які стверджують, що своїми «гротескними формами» лялька кидає виклик усьому жіночому племені. Постає питання, навіщо травмувати представниць прекрасної статі, виставляючи перед ними явно недосяжний ідеал?

Однак представники «Маттел» стверджують, що нова «модифікація» — зовсім не поступка феміністському рухові. За їх словами, Барбі, більше схожа на сучасну дівчинку, й одягатиметься відповідно до сучасної моди, а це обіцяє збільшення обсягу продажу іграшок. Щосекунди у світі продають дві Барбі. Нині американська дівчинка в середньому має вісім таких ляльок, а з наступного року, сподіваються у корпорації, їх буде ще більше.

«Маттел» давно вже провадить політику «диверсифікації» своєї продукції. Яких лише Барбі не зустрінеш тепер на полицях магазинів: білі і негритянки, білявки, брюнетки та рудоволосі, принцеси, учениці і навіть зубні лікарі. Нещодавно в ляльки з'явилася подружка Бессі, прикута до інвалідної коляски. У такий спосіб корпорація з виробництва іграшок вирішила підбадьорити маленьких покупців, які страждають на тяжкі недуги.

Але цілковита зміна зовнішнього вигляду Барбі — крок безпрецедентний. Нову ляльку фірма «Маттел» офіційно репрезентує лише в січні на щорічному іграшковому ярмарку в Нью-Йорку. Однак і після цього і «стара», і «нова» Барбі деякий час будуть мирно співіснувати. А коли новинка припаде до душі споживачеві, то він має право розраховувати на чергові сюрпризи. Приміром, на нового приятеля ляльки, який, порівняно з нинішнім струнким Кеном, матиме трохи вайлуватий вигляд.

З ЧАСУ загибелі Петра Машерова, колишнього першого секретаря ЦК Компартії Білорусії, Героя Радянського Союзу, минуло вже 17 років, а в пресі досі з'являються публікації, в яких ставиться під сумнів випадковість автомобільної катастрофи. Що ж насправді трапилося того похмурого дня 4 жовтня 1980 року на трасі Мінськ — Жодино? Розповідає Микола Пустовіт, який у ту фатальну хвилину сидів за кермом автомобіля, що врізався у броньовану «Чайку» Машерова.

Віктор СКРИПНИК, «Голос України»

«Ця аварія зі мною довіку»

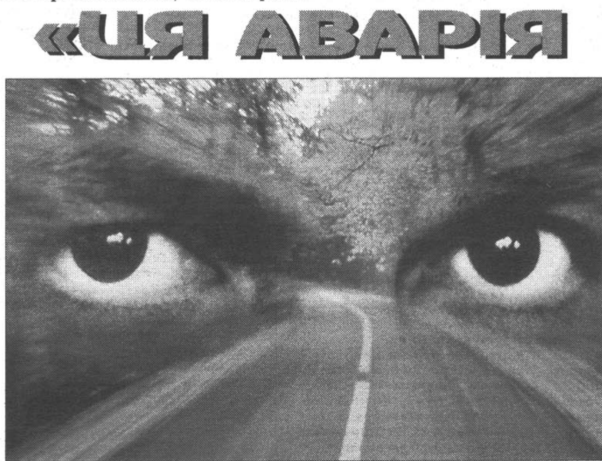

Щоб зустрітися з водієм, кореспондентові «Голосу України» не потрібно було виїздити до Білорусі. Кожен рік Микола Пустовіт гостює на Вінниччині. У селі Сугаки Могилів-Подільського району, звідки родом його батько, мешкає багато рідні. Тут чи не половина односельців має таке саме прізвище. Знаю про це достеменно, бо й сам виріс у цьому селі. Пригадую, як боляче перенесла трагедію наша сусідка Надія Боднар, рідна сестра Пустовіт. Усе село тоді з хвилюванням сприйняло сумну звістку.

Час гоїть рани. Нині Микола Митрофанович, як і раніше, як він каже, «крутить баранку». В нього новий «СуперМАЗ». Працює на старому місці — на експериментальній базі «Жодино» Білоруського НДІ землеробства. А мешкає неподалік, у селі Борсуки.

Цього разу він заїхав до родичів по дорозі з Болгарії. Разом із батьком у машині сидів молодший син. «Надумав женитися, — всміхається мій співрозмовник, — то й узяв його з собою, щоб купив дещо для себе та нареченої».

У 49-річного Пустовіта — троє дітей: старший син уже має свою сім'ю, наймерша донька лише недавно закінчила школу.

Розмовляли ми в будинку Олексія Боднара, це він, керівник сусіднього господарства «Кричанівка», посприяв зустрічі.

— Мабуть, я все-таки народився у сорочці, — каже співрозмовник, — важко уявити, як лишився живий...

Він працював тоді на перевезенні картоплі. Під час рейсу до Мінська кузов його ГАЗ-53Б завантажили, як то кажуть, під зав'язку (вантажність такого автомобіля 5 тонн). Коли здолав частину шляху, на якому знає кожну вибоїну, подумав, що сьогодні знову доведеться пізно повертатися додому: вже післяобідня година, а до столиці ще не близько. Шкода, бо не зможе допомогти дружині, на руках якої немовля: донечка, третя дитина, у них тільки народилася.

Можна б додати швидкості, однак попереду йшов «МАЗ», також битком набитий, отож доведеться, мабуть, отак тягнутися до самого Мінська. Дистанція між автомобілями була відповідно швидкості їх руху —50—70 метрів. Пустовіт не міг знати, що до аварії залишаються лічені хвилини...

— Я лише на мить відвів погляд, уже не пригадую, чи то щоб подивитися на показання приладів, чи глянув за вікно, як раптом бачу: задній борт «МАЗа» у мене вже прямісінько перед очима. Я зрозумів, що водій зупинив машину. Мені не залишалося нічого іншого, як вивернути кермо вліво... Що було далі? Пам'ятаю, відчув дуже сильний удар і побачив спалах полум'я.

Після недовгої паузи (непросто знову оглядатися у той день) Пустовіт продовжив:

— Водій машини, що йшла попереду, перший помітив ескорт, який рухався навпроти. Я його бачити не міг з тієї причини, що великогабаритний автомобіль закривав трасу. Тому звинувачувати колегу не можу, він діяв, як того вимагають правила: взяв праворуч і загальмував.

Після зіткнення автомобіль Пустовіта загорівся і вибухнув. Його самого викинуло через відірвані дверцята. Охопило полум'я. І якби не люди, які в цей час працювали на полі й прибігли на допомогу, невідомо, чим усе закінчилося б.

Виникає запитання: чи можна було уникнути аварії? Щоб відповісти на нього, треба принаймні побувати на місці катастрофи. Олексій Боднар, родич Пустовіта, виїжджав туди. У той час він перебував у відрядженні в Білорусії, й коли довідався про те, що сталося з дядьком, одразу поїхав слідом по трасі.

— Що я побачив? ГАЗ-53 — на узбіччі. Урядової «Чайки» вже не було, її забрали швидше, бо, знаходячись усередині, перекривала рух транспорту.

Олексій Іванович, до речі, інженер-механік за фахом, каже, що автомобільна траса межує з полем. А це значить — водій Машерова міг повернути на поле. Тільки діяти треба було блискавично. За таких умов це вдається не кожному. Тим паче людині в літах (водій уже мав пенсійний вік). Крім того, на місці пригоди слідчі знайшли лінзи від окулярів, що належали йому.

Микола Пустовіт не заперечує, що саме він грубо порушив правила дорожнього руху. «Ця аварія зі мною довіку». До речі, порушила їх і служба супроводу: вона їхала в автомобілях без мигалок, як того вимагали правила. Говорили, що цього не хотів сам Машеров. Людина скромна, він, кажуть, старався обходитися без помпезності.

Версію щодо спланованої катастрофи співрозмовник категорично відкидає. «Якщо її планували, то чому тоді я, її «учасник», не знав про це ні сном, ні духом? А піти на самогубство, залишивши вдома троє малолітніх дітей... Ні, знаєте, у нас у роду не було і нема самогубців». У Миколи Митрофановича своя точка зору:

— Наскільки рядові люди любили Машерова, — каже він, — настільки його недолюблювали у Кремлі — ось звідси, мабуть, і ноги ростуть. Тобто сумнівні версії.

Він не може підтвердити, чи справді слідчий вимагав вищої міри покарання. Та коли такі чутки дійшли до дружини, вона, покинувши все, побувала навіть у згорьованих Машерових. Малими дітьми благала помилування.

Пустовіта засудили до 15 років позбавлення волі. Для людини, за плечима якої було тільки 32 прожиті роки, котра чесно жила й працювала (що засвідчують безліч відзнак), це був важкий удар долі. Микола Пустовіт, схоже, мужньо витримав його.

Вінницька область.

Наталія ЩИРА, завідувачка відділу Національного художнього музею України

Музика в інтер'єрі живопису

ДВА РОКИ минуло відтоді, як з'явилися «Вечори серед художніх скарбів» — вечори відпочинку і знайомства шанувальників прекрасного з талановитими співаками й музикантами столиці. Відбуваються вони в Національному художньому музеї, що по вулиці Грушевського.

Митці, залежно від художньої епохи, представленої в експозиції музею, знайомлять слухачів із світовою та вітчизняною музичною й вокальною класикою, створюють поліфонію стилів та видів мистецтв. Поступово виокремилася своя аудиторія, яку приваблює не тільки безплатний вхід (концертні програми благодійні), а й багатоманітність, глибинність музично-мистецького життя. Серед скарбів українського живопису вже лунали голоси народного артиста України Владлена Грицюка, заслужених артисток України Валентини Антонюк, Людмили Войнаровської, молодих солістів Національної опери України Тараса Штонди, Ольги Микитенко, Ірини Персанової у блискучому супроводі концертмейстера Майї Шляпочник, ансамблю солістів «Con Anima» під керуванням Олександра Рибнікова та багатьох інших.

Особливу увагу шанувальників музики привернув цикл з чотирьох концертів «Світова інструментальна музика», запропонований віолончелісткою, солісткою Національної філармонії України Тетяною Поспєловою у творчому ансамблі з піаністками Ларисою Деордієвою та Наталією Коломієць. На концертах пролунали і давно відомі речі, і маловідомі твори українських, російських та західноєвропейських композиторів. Серед живописних полотен Олександра Мурашка, поглиблюючи їх і ніби оживлюючи, царювала музика Миколи Лисенка, Володимира Сокальського, Андрія Штогаренка. Вперше ми почули «Поему» молодого київського композитора Сергія Бедусенка, «Поему пам'яті Левка Ревуцького» Віталія Кирейка. Народженню цього циклу передував пошук нотного матеріалу, добір романтико-драматичного русла у творах XIX—XX століть, особливе «прочитання», яке взяла на себе Тетяна Поспєлова. Її безпосередня, якась особливо проникнима манера гри, часом «органне» звучання віолончелі справді поновому відкрили слухачам твори Яна Сібеліуса, Едварда Гріга, Макса Бруха, Каміля Сен-Санса. За словами присутніх на концертах фахівців, Тетяна Поспєлова не тільки професіонал, ентузіаст-дослідник віолончельної музики, а й неповторна особистість у мистецтві. З кожним концертом слухачів ставало дедалі більше, що, безперечно, додавало сили і натхнення музикантам. І їх можна зрозуміти. Бо сьогодні концертні зали почасти залишаються напівпорожніми навіть після третього дзвінка, що розчаровує і пригнічує виконавців.

«Вечори серед художніх скарбів» — це передусім невимушена, камерна, доброзичлива атмосфера. Бо приходять до нас саме ті люди, які постійно потребують духовної високості, прагнуть доторкнутися великої класики, напитися з її невичерпної чистої криниці. Концертні програми щоразу змінюють «декорації»: зали експозиції чи виставки сучасних художників, що створює особливий синтез живописно-тонового та музично-вокального матеріалу.

Минулого місяця відбувся вечір пам'яті українського піаніста і педагога Сергія Скринченка, який раптово пішов із життя дев'ять років тому. Його виконавська майстерність — золотий фонд нашого мистецтва. Цими днями, напередодні св. Миколая, обдарували нас своєю грою юні музиканти школи ім. Левка Ревуцького, а 28 грудня музичне благословення прозвучить у виконанні шведського органіста і піаніста М. Маурітссона та солістів Національної філармонії А. Остапенка й Т. Поспєлової. Ще в наших планах — знайомство з молодим талановитим композитором, художнім керівником ансамблю духовної музики «Осанна» Світланою Островою та іншими діячами мистецтва столиці.

Вечори відбуваються в недільні дні, о 15 годині.

Іван ГУДЗОВАТИЙ, журналіст

Ходив листоноша із села до Ужгорода

«В пам'ять Приязности, Тверезности, Чесности й Послужности Послу»... Ці слова викарбувані на чавунній дошці, що встановлена 1838 року на стіні храму в закарпатському селі Тур'ї Ремети, тобто майже 160 років тому. Присвячені вони скромній особі сільського листоноші Федора Фекети.

Так вдячні односельці увічнили пам'ять свого "письмоносця", який щоденно долав відстань від села до Ужгорода і назад, щоб доставляти їм пошту. А це майже тридцять кілометрів. Пішки. Гірськими стежками. Слова «приязнь», «тверезість», «чесність» і «послужність» виведені на пам'ятці з великих літер. Показово.

Завдяки Федору Фекеті його маленьке, загублене в горах село стало відоме філателістам планети. Цей єдиний у світі пам'ятник листоноші відтворено на поштовому конверті.

А в 1846 році постать сільського «посла» увінчала печатку Тур'їх Ремет. Її зображення недавно виявив професор Ужгородського держуніверситету Яків Штернберг у Національному музеї в Будапешті. Закарпатський письменник Іван Козак присвятив своєму уславленому землякові кілька розділів роману «Покута».

Зображення пам'ятника «письмоносцеві» прикрашає першу сторінку перечинської районної газети «Народне слово».

Закарпатська область.

Микола ВАВИЛОВ, журналіст

Дайджест

В Україні готуються до виборів

Боротьба може набути надзвичайно гострого характеру

НЕЗАВИСИМАЯ ГАЗЕТА

Скандал

Закінчився перший етап парламентського марафону в Україні. Тридцять політичних партій і об'єднань, які представляють весь ідеологічний спектр від крайніх правих до крайніх лівих, пройшли реєстрацію в Центрвиборчкомі й розпочали боротьбу за заповітні «прохідні відсотки». Їхні передвиборні програми свідчать про те, що період одностайності для України залишився в минулому. Виборцеві доведеться обирати майбутнє країни, яке одні загальнонаціональні харизматики уявляють собі як повернення до соціалістичного раю, другі — як прилучення до західних цінностей, треті — як створення національно орієнтованого державного ладу.

Однак вибори до Верховної Ради головні політичні сили в Україні розглядають лише як етап боротьби за президентське крісло. Такий висновок був би звичайною банальністю, якби вже сьогодні учасники передвиборних баталій за українські парламентські крісла не розділилися жорстко не за принципом праві — ліві, комуністи — демократи, а на дві протиборствуючі сили: пропрезидентські та антипрезидентські.

До пропрезидентського блоку входять близько десяти партій, до числа яких, по-перше, належать добре організовані й структуровані Народно-демократична, Аграрна, Демократична, Об'єднана соціал-демократична, Християнсько-демократична партії та Партія праці. Навколо цих партій спалахнув перший великий скандал (про нього згадував у своєму інтерв'ю в «НГ» від 02.12.97 р. Голова Верховної Ради Олександр Мороз), пов'язаний із закритим листом президентської адміністрації з вказівкою сприяти їм у виборчій кампанії. По-друге, низку партій екстремістського плану, приміром Прогресивну соціалістичну партію Наталії Вітренко та Українську національну асамблею, за повідомленнями українських інформаційних агентств, підтримують пропрезидентські фінансові кола з єдиною метою: відібрати голоси у політичних конкурентів.

Політичну опозицію «партії влади» становлять Комуністична, Селянська, Соціалістична партії, Народний рух України і партія «Громада». Якщо перші чотири вже не один рік посідають стабільне місце у політичному житті України як парламентські партії, то «Громада», очолювана екс-прем'єр-міністром Павлом Лазаренком, заявила про себе лише три місяці тому, буквально протягом кількох тижнів зібрала понад мільйон підписів своїх прихильників і перша пройшла реєстрацію у Центрвиборчкомі.

Нині «Громада» створила регіональні партійні структури, сформувала тіньовий опозиційний уряд, який підготував програму економічного розвитку України, і об'єктивно перетворилася на найпотужнішу й найреальнішу опозицію політичному режимові Леоніда Кучми. Українські політологи відзначають, що партія Павла Лазаренка стала мобільною й впливовою політичною силою лише завдяки бездіяльності президентських структур у сфері економіки та в розв'язанні соціальних проблем українських виборців.

Критики «Громади» зосереджують увагу на тому, що активність, швидке становлення низових організацій партії та зростання її лав зумовлені лише матеріальною підтримкою фінансово-промислової компанії «Єдині енергетичні системи України». Однак українські експерти вважають, що домінування партії Лазаренка в парламентському виборчому марафоні, що розпочався, об'єктивно зумовлене зубожінням більшості населення, багатомісячними невиплатами пенсій і заробітної плати, безробіттям, відсутністю нових ідей в інших політичних сил, а головне — підтримкою ображених владою підприємців і мерів великих обласних центрів. Паралельні структури влади, що існують в Україні, зумовили конфлікт між губернаторами — главами президентських адміністрацій, котрих призначає Леонід Кучма, та обраними на місцях мерами, не залежними від примх і настроїв Києва.

«Независимая газета» має надісланий на ім'я Президента України Леоніда Кучми конфіденційний документ, підписаний одною з найвищих посадових осіб, що відповідають за безпеку Української держави. Редакція не несе відповідальності за абсолютну достовірність матеріалу, що публікується нижче, однак численні факти свідчать, що документ досить точно відбиває логіку розвитку політичної боротьби за майбутній контроль над Верховною Радою та за перспективи перемоги на президентських виборах в Україні 1999 року.

Документ

«Непередбачувано швидке розкручування «Громади» та її лідера на тлі організаційного хаосу та ідеологічної сірості пропрезидентських партій може призвести до стійкого політичного домінування основних опонентів та до надзвичайно небезпечного перерозподілу голосів у новій Верховній Раді.

За таких умов потрібні оперативні зміни первісного плану основних заходів і негайне залучення резервних схем.

Реалізація цього плану в найкоротші строки зумовлена потребою негайно переломити тенденцію, що намітилася, до переорієнтації регіональних еліт у бік П. Лазаренка, а також можливістю використання з метою нейтралізації опонентів недавньої НП в Одесі та активізації криміналітету. З огляду на вищесказане, план передбачає:

1. Поширення в середовищі одеського, київського, донецького, кримського, а також московського криміналітету інформації про лазаренківський слід в одеській справі. Формування у цих колах розуміння загрози, що виходить від команди Лазаренка, і потреби превентивних дій.

2. Терміново! Генеральній прокуратурі зажадати від Верховної Ради згоди на ведення проти П. Лазаренка та Ю. Тимошенко слідчих дій і притягнення їх до кримінальної відповідальності (враховуючи готовність справ, психологію депутатського корпусу та ефективність впливу на масову свідомість, доцільно почати з Ю. Тимошенко)...

3. Сформувати в широких верств населення стійкі стереотипи: «Громада» — банда», «Лідери «Громади» — кримінальні авторитети», «Якщо переможе «Громада» — в країні правитимуть карні злочинці», «Лазаренко розв'язав кримінальну війну», «У кримінальних розборках не буває переможців...»

4. Одразу після засвічування інформації прокуратури про потребу порушення кримінальних справ проти кандидатів у народні депутати від «Громади» підготувати й запустити заяву центристських партій "Про недопущення карних злочинців до нової Верховної Ради" з вимогою зняти «Громаду» з реєстрації у ЦВК.

5. Силами Державної податкової адміністрації, МВС та СБУ провести оперативну перевірку діяльності підприємств, фондів та інших структурних підрозділів, що займаються матеріально-технічним і фінансовим забезпеченням діяльності центральних та регіональних структур «Громади» (список додається). У виділених підприємствах заблокувати розрахункові рахунки і вилучити документацію. Особливо ретельно проаналізувати декларації кандидатів у нардепи від «Громади», передані до Центрвиборчкому.

Про всі виявлені порушення оперативно повідомляти в засобах масової інформації, акцентуючи увагу громадськості на зв'язках виявлених порушень з тіньовою економікою, ухилянням від сплати податків, невиплатою пенсій і зарплат.

6. За достатньої сукупності юридичних приводів та за відповідного формування громадської думки добитися від ЦВК зняття «Громади» з реєстрації як суб'єкта виборчого процесу.

7. Послідовна й оперативна реалізація пп. 3—6 має призвести до політичної та економічної нейтралізації «Громади» та її лідерів.

Непримиренна боротьба з організованою злочинністю і корупцією, повернення до узгодженого сценарію і прогнозованість політико-економічної перспективи України стануть достатніми аргументами для зарубіжних лідерів та міжнародних організацій на користь ізоляції головних опонентів...»

Спорт

Дорослий «Сокіл» — лідер

У чемпіонаті Східно-Європейської хокейної ліги настала різдвяна перерва. З хорошим настроєм на канікули пішов київський «Сокіл» — одноосібний лідер змагання. А турнірна таблиця на сьогодні має такий вигляд:

	В	Н	П	Ш	О
Сокіл	26	2	4	129-42	54
Німан	23	3	4	137-39	49
Полімір	20	3	7	144-66	43
Юніорс	19	1	10	125-69	39
Тівалі	18	1	13	138-77	37
Юність	15	1	16	135-120	31
Беркут-ППО	9	2	19	69-96	20
Рига	7	1	22	66-147	15
Крижинка	5	0	27	51-216	10
Енергія	3	0	23	55-177	6

Список найкращих бомбардирів очолюють форварди «Сокола» Дмитро Марковський — 40 очок (22 шайби + 18 передач) і Олександр Зіневич — 40 (13+27). Далі йдуть Андрій Михальов («Юність») — 38 (25+13), Ігор Давидов («Юність») — 38 (17+21), Сергій Пігулєвський («Полімір») — 34 (15+19).

— У грудні наша команда зіграла з усіма претендентами на медалі, — розповів головний тренер «Сокола» Олександр Сеуканд. — А це дуже велике навантаження для наших молодих гравців, яких у команді переважна більшість. На першому етапі чемпіонату нам залишилося зіграти лише чотири зустрічі з київською «Крижинкою» і литовським клубом «Енергія» з Електриная. Сподіваюся, що наберемо максимум очок.

Отже, лише 10—11 січня поновляться матчі в СЄХЛ. Зустрінуться: «Полімір» (Новополоцьк) — «Юніорс» (Рига), «Тівалі» (Мінськ) — «Німан» (Гродно), «Енергія» — «Сокіл», «Беркут-ППО» — «Рига».

І «соколята» задніх не пасуть

Паралельно з дорослим чемпіонатом СЄХЛ триває і молодіжна першість (гравці 1980—1981 років народження). Відмінність лише в тому, що тут суперечку ведуть збірні країн. Український колектив укомплектовано тільки вихованцями СДЮШОР «Сокіл» (Київ). Очолюють його заслужений тренер країни Валентин Уткін та майстер спорту Сергій Лубнін.

Першість відбувається за туровою системою. У першому — в Білорусі — українці перемогли усіх чисто суперників: збірні Литви, Латвії, Польщі та Білорусі. Така сама картина спостерігалася й у Польщі, де «соколята» взяли гору в усіх поєдинках. А от у Литви було здобуто перемоги тільки над поляками та литовцями. А в поєдинках з білорусами та латишами довелося поступитися.

Утім, з 20 очками збірна України веде перед у першості. У січні в Ризі відбудеться четвертий тур. А завершиться турнір у березні в Києві.

— Добре, що останнім часом нам почало допомагати спортове товариство профспілок «Україна», — розповідає Валентин Павлович Уткін. — А конкретніше, його київська рада на чолі з Євгеном Бобовиком. Раніше всі витрати брали на себе батьки.

— **А які перспективи у вашої команди?**

— Чималі. Є 7—8 хлопців, які через років зо два обов'язково гратимуть в основному складі «Сокола». Але то справи майбутнього. А вже у квітні наступного року ця команда відстоюватиме честь України на чемпіонаті Європи у групі А. У Швеції збереться найсильніша компанія: збірні Чехії, Словаччини, Швеції, Швейцарії, Фінляндії, Росії, Норвегії і наша. Щоправда, питання з тренерами збірної ще не вирішене. Але ми з Сергієм Лубніним упевнені, що наші вихованці на шведському льоду гратимуть по-бойовому...

В.Б.

На знімку: директор СДЮШОР «Сокіл», заслужений тренер України Валентин Уткін і юні хокеїсти.

Фото Олександра КЛИМЕНКА.

Жарт номера

Мал. Анатолія АНДРЄЄВА (ДІНАУ).

ПІВЕНЬ

(Не казка)

Іван Іванович дуже любив свого півня. Та й було за що: великий, зозулястий, голосистий, завжди ходив набундючений, пихатий, як і личить півню голови колгоспу, чи то пак, селянської спілки. Завжди, коли голова заходив на власне подвір'я, півень зустрічав його голосним «ку-ку-рі-ку!», в якому Івану Івановичу вчувалося: «Привіт, дорогий господарю!» Та, на думку його дружини Орисі Максимівни, у півня була серйозна вада: він занадто голосно кукурікав. І бути б йому вже у борщі, якби не прихильність хазяїна. На доводи дружини Іван Іванович завжди віджартовувався: «Орисю, люба, кукурікає — хай собі! Нині демократія, свобода слова! Зате як кукурікає! Петю, голос!»

І Петя подавав голос, чим неабияк тішив серце хазяїна... Та одного разу Іван Іванович зайшов на власне подвір'я не в дусі. Його бартерна оборудка спирт—бензин, яку він «прокрутив» із знайомими комерсантами, зацікавила «есбеушників». Отож, після бесіди з в'їдливим слідчим серце хазяїна шкребли люті кішки. Та звідки було про це знати півневі? Побачивши хазяїна, він радісно загорланив. Проте сьогодні Івану Івановичу здалося, що й півень кепкує з нього, бо розшифрував «кукуріку!» як «доторгувався!».

«Ах ти ж гаспидова душа!» — охопив гнів серце хазяїна. І крикнув дружині: «Орисю, де сокира!? Заткни пельку цьому горлопану!»... Через хвилину півень склав свою голову під сокирою. Склав, бо так і не зрозумів, що свобода слова добре доти, доки тішить вона хазяїна...

Ярослав БОРСУК.

Іронічні катрени із циклу «Біблійна алегорія»

Проковтнувши образу щемку,
не схопився, як лицар в бою.
Він підставив ще й другу щоку...
Та чому не свою, — а мою.

***

Де ж той, хто навіє моєму народу
від імені Бога вогнем полум'яним:
«Без рідної мови твій глузд,
мов без плоду»,
як мовив апостол Павло корінф'янам?

***

«Постукай — і відчинять!» —
цей завіт
по-своєму сприйняв іудин рід.
«Постукавши» вдень і вночі
численні кадебістські «стукачі».

***

Цей зворушливий спогад про Стуса
на питання таке наверта:
чи не брала й Пілата спокуса
добрим словом згадати Христа?

***

Не довіряй подібності понять!
Буває, мова тільки зовні схожа...
До прикладу, скажімо,
«богомать»
далеко не одне,
що «Матір Божа».

***

«Кого полюблю я, того покараю», —
Всевишній пророк до юрби.
О Боже, вчини справедливість
безкраю —імперську Москву полюби!

***

Самі ми винні, що
між нами — нерозуміння глуш,
що ми волаєм до нестями
в пустелі власних душ.

Анатолій БОРТНЯК.

7 мішків гречаної вовни

Буде яловичина!

По шість тисяч літрів молока від кожної фуражної корови надоїла доярка колгоспу «Світлий шлях» О. Бабуськіна. Доярка отримала вимпел, корови дали дуба.

Шлюбне оголошення

Шукаю дурня.

Обійшлося

Поштовхи силою 4,3 бали за шкалою Ріхтера зареєстровано вчора біля будинку № 34, що по вулиці Зюзіна. Жертв і пошкоджень нема. Господар будинку А. Дятел вчасно відчув, що його дружина починає сердитися, і вибіг на вулицю.

Прогноз погоди

Завтра на території області можливі опади у вигляді мокрого снігу, сажі й стронцію.

Резолюція

Розібратися і доповісти, що ніяких порушень нема.

Жива творчість мас

При пологовому будинку № 1 м. Хряпіна відкрито салон «Зроби сам».

Не думав, не гадав

Відразу на 7 кг перевищив світове досягнення в поштовху для штангістів другої напівсередньої ваги І. Малишок. Як стверджують свідки, штовхнув І. Малишок громадянку Сидоренко випадково.

Сила кохання

Проходячи увечері біля ресторану «Сільські зорі» І. Самсонов втратив від кохання голову. Вранці виявилася ще одна пропажа — 350 доларів, на які Самсонови збиралися купити собі телевізор.

Пам'ятка

Зберігати в прохолодному, сухому, подалі від людських очей місці.

Умільці

Без найменшого шматочка арматури виготовляють залізобетонні плити на 33БВ м. Коровинська. Новою технологією коровинських майстрів зацікавилися слідчі органи.

Олександр ПЕРЛЮК.

Мал. Василя ФЛЬОРКА.

Невезіння

Одразу після роботи Григорій Сидорович попрямував до Елеонори — тупуватої, але до неможливості довгоногої блондинки. Однак дівки не було вдома. — Гуляє, повія! — незадоволено зморщився Григорій Сидорович і зателефонував Матюшкіній. До тої, як назло, саме сьогодні повернувся з довготривалого відрядження чоловік.

Інтелігентна, ще добре збережена для свого віку Єлизавета Федорівна одразу погодилася з ним зустрітися, але за умови, що вони спочатку підуть на урочисте відкриття виставки місцевого живописця Івана Маразматенка. Григорій Сидорович, що розбирався у мистецтві як свиня в апельсинах, з досади кинув слухавку.

— Хто там у мене ще є? — пригадував він у телефонній будці, переступаючи з ноги на ногу. До кікімори Петелькіної йти не хотілося, півгодинні переговори з занудною і нездоровою Зіночкою теж ні до чого не привели...

Григорій Сидорович безнадійно махнув рукою і поплентався додому...

Олександр ПЄКЛОВ.

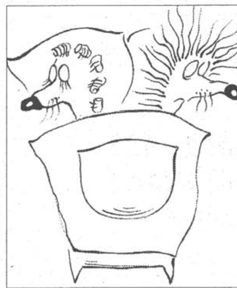

Мал. Вікторії КОЗЛОВОЇ.

ПАСТКА

За тиждень до Нового року в рекламній газеті у розділі «Знайомства» тридцятисемирічний бізнесмен Ігор Триндик вичитав, що якась особа, назвавши себе «привабливою», бажає познайомитися саме з бізнесменом, котрому гарантує «казковий відпочинок».

Не гаючи часу, він зателефонував за вказаним у газеті номером телефону й почув її солоденький голосок. Домовилися, що знайомство відбудеться під час зустрічі Нового року в її квартирі.

Прихопивши з собою пляшку «Мартіні» й чималий пакунок із закусками та заморськими фруктами, у призначений час Ігор Триндик прибув до будинку, в якому мешкала «привабливa». Підійшовши до ліфта, застав там двох мовчазних чоловіків, які чекали, коли спуститься кабіна ліфта.

І ось усі троє, перепитавши кому куди, з'ясували, що потрібен їм один і той самий поверх. Але, за законом підлості, не все добре закінчується, що добре починається. Десь на півдорозі ліфт раптово зупинився, і в ньому погасло світло. Три незнайомця опинилися у пастці. Вони натискали на всі кнопки поспіль, трясли двері, гупали ногами у стінки, підстрибували, намагалися викликати через переговорний пристрій, вмонтований у кабіні ліфта, диспетчера. Все марно. Двері не відчинялися, і ніхто не відгукувався. Знесилені після спроб вирватися на волю, несподівано «бранці» заспокоїлися, потім розговорилися й у темряві познайомилися. З'ясувалося, що всі троє йшли в ногу з часом і були новоспеченими бізнесменами. Наймолодший, двадцятивосьмирічний Вадим Відренко, тримав невелику закусочну, яку гордо називав кафе «Шик». Найстарший, п'ятдесятичотирирічний Сосо Мармеладзе, займався автобізнесом. Перепродував і давав напрокат легкові автомобілі. А знайомий нам Ігор Триндик мав справу з нерухомістю. Отож фактично вони одне одному на дорозі не стояли. А проте... були конкурентами. Усі троє йшли в одну й ту саму квартиру знайомитися з «привабливою». Усім трьом вона призначила один і той самий день і час.

Далі було так. Чекала чи ні на своїх майбутніх спонсорів «привабливa», достеменно невідомо. Вони по-джентльменському не стали з'ясовувати, хто з них більш гідний знайомства з нею. І коли зрозуміли, що з цього тісного замкненого простору їм скоро не вибратися, а за кілька хвилин має настати Новий рік, Ігор Триндик запропонував таке:

— Ось що, панове бізнесмени, мишачі жеребці! Не бачити нам цієї ночі «привабливу», як невдовзі й один одного, коли в пана Мармеладзе у запальничці закінчиться енергоносій, а в пана Відренко — сірники. Тому вношу пропозицію: поки є хоч якесь світло, сідаємо на підлогу, виставляємо свої припаси й отут зустрічатимемо Новий рік. Пропозицію схвалили, проголосувавши одностайно. Усі троє всілися у трьох різних кутках кабіни, по-турецькому склавши ноги. У четвертий куток виставили випивку й закуску, і, поки було чим світити, відкоркували пляшки. А вже у темряві з них потягували і закусували тим, із принесених запасів, хто до чого навпомацки дотягнувся.

Якби ззовні хтось прислухався, що там коїться, то спочатку почув би якийсь гомін, а потім, різними голосами, — одне й те саме запитання: «Ти мене поважаєш?» А вже потім у виконанні тріо козлитонів популярну колись грузинську пісню «Суліко».

Лише вранці мешканці будинку викликали аварійку. Машина приїхала опівдні, і двері нарешті відчинили. Глядачі, які зібралися, побачили цікаву картину. Троє у пристойному, але пом'ятому одязі чоловіків, схиливши один до одного голови, мирно спали. Поруч валялися пляшки й залишки закуски. «Бранців» розбудили, і вони, обтрусившись, швидко вискочили з ліфта й, не попрощавшись, розійшлися у різні сторони. Після «казкового відпочинку» в ліфті ніхто з них і не згадав про «привабливу». Бажання познайомитися з нею відпало.

... А винуватцем позбавлення волі без суду й слідства трьох бізнесменів був місцевий ЖЕК. За несплату багатьма мешканцями квартирної плати він покарав увесь будинок, відключивши в ніч під Новий рік електроенергію.

Феодосій ЛУЗАН.

БОЯТИСЬ НІЧОГО

Каже баба інженеру:
— Я прочула, сину,
що із космосу на землю
швидко хтось прилинув...
Чи не може той пришелець
нас усіх знешкодить?
Рот розкрила, з інженера
погляду не зводить.
— Спіть спокійно, — той втішає
і протирає скельця.
—Ми самі себе знешкодим
швидше за пришельця.

Володимир КЛЕНЦ.

Інформація про шостий випуск акцій акціонерного банку споживчої кооперації Хмельницької області «Поділля»

1. Характеристика емітента

Акціонерний банк споживчої кооперації Хмельницької області «Поділля» (реєстраційний номер 151), зареєстрований в Національному банку України 23 лютого 1993 року зі змінами і доповненнями статуту 27 жовтня 1993 року, 3 серпня 1994 року, 29 грудня 1995 року, 19 лютого 1997 року є акціонерним товариством відкритого типу.

Місцезнаходження: Україна, Хмельницький, вул. Герцена, 10.

Засновники банку: організації та підприємства споживчої кооперації Хмельницької області.

Банк є універсальною кредитною установою, яка може здійснювати всі види діяльності, передбачені Законом України «Про банки і банківську діяльність».

Голова ради банку — голова правління Хмельницької облспоживспілки Микола Парфенович Васильчук.

Голова правління банку — Зданкевич Олексій Іванович, освіта вища економічна, трудовий стаж 29 років.

Головний бухгалтер — Медзата Олександра Петрівна —освіта вища, трудовий стаж 24 роки.

Дозвіл Міністерства фінансів України на здійснення діяльності по випуску і обігу цінних паперів № 104 від 13 травня 1993 р.

2. Опис ділової діяльності емітента

Метою діяльності банку є сприяння розвитку економіки України, стабілізації грошового обліку, впровадження прогресивних форм банківського обслуговування.

Ліцензія Національного банку України від 23 жовтня 1996 року № 64.

За 9 місяців 1997 року банком одержано прибутку 403258,59 грн.

Станом на 1.10.97 р. банк має такі економічні показники:

Найменування	Нормативне значення	Фактичне значення
1. Платоспроможність	не нижче 8%	30,74%
2. Норматив миттєвої ліквідності	не менше 20%	42,82%
3. Норматив загальної ліквідності	не менше 100%	119,85%
4. Норматив ресурсної ліквідності	не більше 100%	85,08%

Консолідований баланс станом на 1.10.97

(гривень)

АКТИВ		ПАСИВ	
1. Каса	375189	1. Статутний фонд	2300000
2. Кореспондентський рахунок в НБУ	120625	2. Резервний фонд	34379
3. Кореспондентські рахунки в інших банках	38643	3. Страховий фонд	82575
4. Вкладення в ОВДП	242366	4. Інші фонди	506832
5. Кредити, надані банком	8140835	5. Розрахункові та інші рахунки клієнтів	1263636
6. Розрахунки між установами банку «Поділля» по перерахуванню кредитних ресурсів	5616417	6. Депозити юридичних осіб	273150
7. Дебітори	62816	7. Депозити фізичних осіб	2583664
8. Основні засоби та капіталовкладення	318288	8. Кредити, куплені на аукціонах НБУ	1800000
9. Відвернені кошти та рахунок прибутку	403258	9. Розрахунки між установами банку «Поділля» по перерахуванню кредитних ресурсів	5616417
10. Інші активи	390245	10. Прибуток банку	403258
		11. Кредитори	134997
		12. Інші пасиви	709774
ВСЬОГО ПО АКТИВУ	**15708682**	**ВСЬОГО ПО ПАСИВУ**	**15708682**

3. Дані про емісію акцій

Загальними зборами акціонерів прийнято рішення (протокол 3 від 23 жовтня 1997 р.) про збільшення статутного фонду до 4000000 гривень за рахунок шостого випуску і продажу акціонерам 17 000 000 простих іменних акцій вартістю 10 копійок кожна. Загальний обсяг емісії акцій 1 700 000 гривень.

Мінімальний пакет акцій для юридичних осіб — 5000 штук.

Мінімальний пакет акцій для фізичних осіб — 100 штук.

Переваги в придбанні акцій надаються засновникам банку, організаціям та підприємствам споживчої кооперації Хмельницької області, акціонерам банку на суму належних їм дивідендів, працівникам споживчої кооперації області і банку «Поділля».

Частка будь-якого з акціонерів банку за сумою акцій не повинна перевищувати 35% статутного фонду банку.

Виплати дивідендів по акціях здійснюються за підсумками року за рахунок прибутку банку у розмірах, визначених загальними зборами акціонерів.

Строк передплати — з 6 січня 1998 р. по 6 липня 1998 р.

Форма розрахунків за акції: безготівковим порядком на рахунок АБ "Поділля" номер 010, код 19358454, МФО 315568, готівкою в касу банку або його філій.

Передплату на акції банку можна здійснити у філіях банку в районах Хмельницької області та в банку «Поділля» за адресою:

Україна, 280000, Хмельницький, вул. Герцена, 10.

Довідки за тел.: 6-10-43, 6-83-72, 6-00-79, 6-59-91.

4. Перелік та результати попередніх емісій

Статутний фонд — 2 300 000 гривень.

В результаті першого випуску акцій статутний фонд банку «Поділля» визначено в розмірі 80 млн. крб. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів № 2/1/93 від 07.06.93 р. видано облфінуправлінням.

Другий випуск: розмір статутного фонду доведено до 1000 млн. крб.

У зв'язку з емісією в другому випуску акцій номінальною вартістю 10000 крб. кожна проведено обмін акцій першого випуску вартістю 500000 крб. кожна на 50 акцій номінальною вартістю 10000 крб. кожна, для чого додатково випустили 8000 акцій на суму 80000000 крб. Свідоцтво про реєстрацію випуску цінних паперів Міністерства фінансів України № 216/1/93 від 28.10.93 р.

Третій випуск: обсяг емісії — 9680,8 млн. Свідоцтво Міністерства фінансів України № 407/1/94 від 01.11.94 р.

Четвертий випуск: обсяг емісії — 80000 млн. крб. Свідоцтво Міністерства фінансів України № 56/1/96 від 26.01.96 р.

П'ятий випуск: обсяг емісії — 1393192 грн. Свідоцтво Державної комісії з цінних паперів та фондового ринку № 536/1/97 від 18.06.97 р.

Голова правління банку «Поділля»
О. І. Зданкевич.

КОНЦЕРН «ЧЕКСІЛ» — найбільший у Європі виробник вовняних і напіввовняних тканин для пошиття одягу різноманітного призначення.

Асортимент «Чексілу» має більш як 2000 зразків. Вдале поєднання натуральних і сучасних штучних волокон, тонка гама кольорів, вишуканий дизайн відкрили чернігівським тканинам ринки Італії, Франції, Німеччини, США та інших країн.

ДП «Чексіл-маркет» пропонує широкий асортимент швейних та трикотажних виробів:

— жіночі та чоловічі пальто і напівпальто від 60 до 150 грн.,
— куртки, плащі, костюми чоловічі та жіночі від 48 до 72 грн.,
— сорочки та блузи в асортименті від 7 до 22 грн.,
— головні убори по ціні 6 грн.,
— одяг для школярів від 42 до 60 грн.

Замовити продукцію ви можете за адресою:
250023, Чернігів, вул. Щорса, 66,
тел. 8(0462) 142-204, 152-636.
Завітайте до наших фірмових магазинів та представництв:

м. Чернігів, вул. Щорса, 66	т. (0462) 196-396	м. Херсон, вул. Порт Елеватор, 9	(05522) 617-19
м. Чернігів,просп. Жовтн. рев., 87	(04622) 740-49	м. Миколаїв, вул. Московська, 58А	(0512) 377-169
м. Київ, бул. Лесі Українки, 16	(044) 221-55-89	просп. Жовтневий, 4	(0512) 228-159
м. Прилуки, вул. Ярмаркова, 51	(04637) 525-85	м. Луганськ, вул. Коцюбинського, 27	(0642) 553-203
м. Ніжин, вул. Кірова, 36	(04631) 315-74	м. Донецьк, вул. Артема, 49	(0622) 370-422
м. Одеса, пер. Красний, 9	(0482) 264-733	м. Сімферополь, вул. Ялтинська, 20	(0652) 254-770
м. Суми, вул. Тополенська, 26/1	(0542) 258-311	м. Полтава, вул. О. Вишні, 2	(05322) 242-48
м. Запоріжжя, вул. Космічна, 22	(0612) 952-570	м. Рівне, вул. Орлова, 35А	(0362) 620-416
м. Черкаси, просп. Шевченка, 398	(0472) 436-541	м. Бердянськ, вул. Шевченка, 2	(06153) 324-04

Арбітражним судом Рівненської області порушено справу № 4/135-6 про банкрутство кооперативу «Горинь», юридична адреса: с. Н. Любомирка Рівненського району Рівненської області, розрахунковий рахунок 461257 у відділенні АК АПБ «Україна» в м. Рівне. Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення в арбітражний суд Рівненської області за адресою: м. Рівне, вул. Відінська, 10.

ГП «Завод имени Малышева» предлагает к реализации:

Неликвиды труб, лист, пруток
Неликвиды химических, РТИ, вспомогательных материалов.
Неликвиды электрооборудования, дизельные двигатели В-46.
4-колесный мини-трактор ЗИМ 6.901.
Прицеп ПГУ-350, ТНП.
Тепловозные дизель-генераторы 10Д100 и дизельные запчасти к ним.
Автобус ЛАЗ 695Н, ЛАЗ 699 Р.
Бульдозер БГ-1, Тягач МТТ, задний мост (на ЛАЗ695Н)
Грейфер V — 13 м³
Возможен бартер на металл, уголь, лес.

Телефон для справок: 8-0572-27-75-02.

Арбітражним судом Рівненської області порушено справу № 4/134-6 про банкрутство приватної фірми «Афродіта», юридична адреса: м. Рівне, вул. С. Бандери, 67б/67, розрахунковий рахунок 1468594 в Промінвестбанку м. Рівне. Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення в арбітражний суд Рівненської області за адресою: м. Рівне, вул. Відінська, 10.

Арбітражний суд Рівненської області порушив справу № 4/136-6 про банкрутство фірми «Міла», юридична адреса: с. Колоденка Рівненського району Рівненської області; розрахунковий рахунок 2468466 в Укрсоцбанку Рівного.

Претензії кредиторів приймаються в місячний термін з дня опублікування оголошення в арбітражний суд Рівненської області за адресою: Рівне, вул. Відінська, 10.

Повідомлення

29 січня 1998 року в місті Шостка Сумської області відбудеться аукціон з продажу державного майна —нежитлового вбудованого приміщення по вул. Шевченка, 2, загальною площею 66,8 кв. м та нежитлового вбудованого приміщення по вул. Кірова, 14, загальною площею 480,0 кв. м.

Повна інформація про об'єкти приватизації надається безкоштовно за замовленням.

Телефони для довідок:
(05449) 2-05-76, тел./факс 6-21-72.

Представництво ФДМУ в м. Шостка

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 10-212 про визнання банкрутом МП Турбюро «Україна» (юридична адреса: м. Київ-105, вул. Регeнераторна, 4, розрахунковий рахунок 094180850 в АППБ «Аваль», МФО 300335).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбитражный суд Харьковской области (Харьков, ул. Сумская, 64) возбудил дело № Б-5212/7-73 о банкротстве общества с ограниченной ответственностью фирмы «Титан-93», Харьков, ул. Новгородская, 4, р/с 200467715 в ХПФ АППБ «Аваль».

Претензии кредиторов принимаются в течение месяца со дня опубликования объявления.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 10-211 про визнання банкрутом ТОВ «Фарм-сервіс» (юридична адреса: м. Київ, вул. Заслонова, 3, розрахунковий рахунок 5467179 в УБ «Відродження»).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Україно-російсько-ліхтенштейнське спільне підприємство у формі товариства з обмеженою відповідальністю «Energy Inter» оголошує про свою ліквідацію.

Претензії приймаються протягом двох місяців з дня публікації оголошення.

Телефони: 268-63-71, 294-89-25.

Дешевле?.. Только даром!

ШИНЫ

на любую технику.
Склад в Днепропетровске (самовывоз).
Возможен бартер.
Доставка в любую точку Украины по желанию заказчика.

Тел.: (0562) 44-00-44, 44-40-25.
Факс: (0562) 45-11-73.

ВАТ «Ірпінське АТП 13250»
20 лютого 1998 року
проводить збори акціонерів.

Порядок денний:

1. Звіт і затвердження підсумків роботи ВАТ за 1997 рік.
2. Затвердження статуту ВАТ.
3. Вибори керівних органів ВАТ.

Збори відбудуться за адресою: смт Гостомиль, вул. Чапаєва, 1, початок о 13 годині.

Правління ВАТ.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 10-214 про визнання банкрутом МП «Надія-2» (юридична адреса: м. Київ, вул. Російська, 39/14, розрахунковий рахунок 468742 в Мінському відділенні № 8142 ощадбанку України м. Києва, МФО 468742).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Арбітражний суд м. Києва (м. Київ, вул. Б. Хмельницького, 44в) за заявою Державної податкової адміністрації у Дарницькому районі м. Києва порушив справу № 10-210 про визнання банкрутом МНВП «Світоч» (юридична адреса: м. Київ, вул. Ялтинська, 13, розрахунковий рахунок 468506 в Другій Київській філії Ва-банку, МФО 320519).

Претензії можливих кредиторів та заяви санаторів приймаються протягом місяця з дня опублікування оголошення.

Затверджено протоколом № 23 загальних зборів акціонерів акціонерного комерційного банку «Гарант» від 5 грудня 1997 р.

Інформація про випуск акцій четвертої емісії акціонерного комерційного банку «Гарант»

А. Характеристика емітента

Акціонерний комерційний банк «Гарант» створений шляхом реорганізації комерційного банку «ІКО» як товариство з обмеженою відповідальністю (зареєстрований Національним банком України 24 березня 1993 року, реєстраційний № 157) в акціонерний комерційний банк «Гарант» (зареєстрований Національним банком України 21 березня 1996 року).

Юридична адреса та місце знаходження:

Україна, 325011, м. Херсон, вул. Комкова, 76-а.

Банк є установою, функціями якої є кредитування суб'єктів господарської діяльності та громадян за рахунок залучення коштів підприємств, установ, організацій населення та інших кредитних ресурсів, касове та розрахункове обслуговування народного господарства, виконання інших банківських операцій, дозволених законодавством.

На момент прийняття рішення про випуск акцій четвертої емісії статутний фонд становить 2 300 000 грн. і сплачений повністю.

Вищим органом управління банку є загальні збори акціонерів, що скликаються не менш як один раз на рік. У період між черговими зборами акціонерів управління банком здійснює виконавчий орган — правління банку. До складу керівних осіб входять:

Ігнатов О. В. — голова правління, освіта вища, кваліфікація — економіст, стаж роботи за фахом 16 років.

Скотаренко Л. М. — головний бухгалтер, освіта середня спеціальна, кваліфікація — бухгалтерський облік, стаж роботи за фахом 25 років.

Кількість службовців на 1 грудня 1997 року становила 15 осіб.

Б. Опис ділової діяльності емітента

Головною метою діяльності банку є сприяння зміцненню економіки України, розвитку товарно-грошових та ринкових відносин, прискоренню науково-технічного прогресу та розвитку соціальної сфери.

Банк входить у єдину банківську систему України.

Банк має ліцензію Національного банку України на здійснення всіх основних банківських операцій, у тому числі: касове обслуговування клієнтів; ведення рахунків клієнтів (резидентів) та здійснення розрахунків за їх дорученням (у національній валюті України); надання кредитів банкам; надання кредитів юридичними особам; залучення депозитів юридичних осіб; відповідальне збереження цінностей клієнтів банку; фінансування капітальних вкладень за дорученням власників або розпорядників інвестованих коштів; купівля-продаж і зберігання державних цінних паперів, а також операції з ними; надання консультаційних послуг.

Постановою правління Національного банку України № 153 від 17 травня 1997 року банку продовжено режим фінансового оздоровлення.

БАЛАНС АКБ «ГАРАНТ»	на 01.01.97 р. (грн.)	на 01.10.97 р. (грн.)
АКТИВ		
1. Каса	114	6 242
2. Кореспондентський рахунок в НБУ	1	56 890
3. Дебітори банку	331 260	298 376
4. Кредити, надані банком	205 725	613 973
5. Позики, надані іншим банкам	0	470 000
6. Кошти, вкладені в цінні папери	294 651	1 168 699
7. Основні кошти та майно	292 653	130 741
8. Інші активи	12 979	1 243
9. Відокремлені кошти за рахунок прибутку	1 216	86 095
Усього актив:	**1 138 599**	**2 832 259**
ПАСИВ		
1. Статутний фонд	738 360	2 300 000
2. Резервний фонд	1 087	1 087
3. Інші фонди та кошти, прирівняні до них	292 215	131 068
4. Розрахункові та поточні рахунки клієнтів у національній валюті	59 637	57 730
5. Депозити юридичних осіб у національній валюті	12 795	204 998
6. Вклади громадян у національній валюті	2 275	1 232
7. Кредитори	18 295	37 870
8. Інші пасиви	12 719	12 179
9. Прибуток	1 216	86 095
Усього пасив:	**1 138 599**	**2 832 259**

Дані балансів затверджені незалежною аудиторською фірмою «Пріоритет» (ліцензія АБ № 000285).

В. Дані про емісію цінних паперів

Рішення про випуск акцій четвертої емісії акціонерного комерційного банку «Гарант» прийнято загальними зборами акціонерів банку 5 грудня 1997 року (протокол № 23) відповідно до ст.38 Закону України «Про господарські товариства».

Кошти залучаються з метою розширення обсягів банківських операцій та дотримання нормативів Національного банку України стосовно розміру статутного фонду комерційних банків. Фінансові ресурси, одержані внаслідок емісії акцій будуть використані на фінансування економічних і соціальних програм приблизно в сумі 4 000 000 грн., та науково-технічних розробок у сумі 700 000 грн.

Загальний обсяг емісії — 4 700 000 грн., при цьому здійснюється випуск 470 000 простих іменних акцій номінальною вартістю 10 грн. кожна, серії ГД з номерами від 000001 по 470000. Випуск акцій здійснюється у безпаперовій формі (у вигляді записів у електронній базі даних) та виписки з рахунку депо.

Акції дають право брати участь в управлінні банком, отримувати відповідну частину прибутку і розподіл залишків майна банку в разі його ліквідації.

Усі акції банку є простими іменними і дають право голосу за принципом: одна акція — один голос.

Розмір сплачуваних дивідендів визначається загальними зборами акціонерів банку. Сплата дивідендів відбувається один раз на рік шляхом перерахування коштів на вказаний акціонером рахунок або через касу банку. Акції розповсюджуються серед юридичних осіб та громадян за відкритою передплатою, яка проводиться на території України з 02 лютого 1998 року по 31 липня 1998 року. У разі, якщо передплата достроково досягне запланованого обсягу, збори акціонерів можуть її достроково припинити.

Передплата за акції проводиться у безготівковій та готівковій формах за курсовою вартістю акцій в грошових одиницях, що мають обіг на території України. На підтвердження внеску покупцеві видається виписка зі стану рахунку, завірена підписами керівних осіб та печаткою банку.

Випуск привілейованих акцій не передбачено.

Акціонери мають переважне право на придбання додатково випущених акцій.

Рух акцій фіксується в реєстрі акціонерів, що ведеться банком.

Власники акцій мають право продавати, передавати, заповідати, заставляти акції самостійно з обов'язковою реєстрацією зміни власника в книзі реєстрації.

При реорганізації банку всі зобов'язання за випущеними акціями переходять до правонаступника.

Послугами торговців цінними паперами банк не користується і розповсюджує акції самостійно.

Курсова вартість акцій може змінюватися щоденно, залежно від попиту, але має бути не нижчою, ніж їх номінальна вартість.

При перевищенні або недосягненні оголошенного рівня передплати її результати мають бути затверджені загальними зборами акціонерів.

Передплата, виплата дивідендів та здійснення операцій з акціями банку будуть виконуватися за адресою: м. Херсон, вул. Комкова, 76-а.

Г. Перелік і результати попередніх емісій

Станом на 5 грудня 1997 року банком проведено три емісії простих іменних акцій. У відповідності до чинного законодавства вони пройшли реєстрацію в Міністерстві фінансів України або у Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку і у Національному банку України.

Першу емісію було зареєстровано Міністерством фінансів України 21 травня 1996 року (реєстраційний № 262/1/96) на суму 18 838 000 000 крб. (18 838 простих іменних акцій номіналом 1 000 000 крб. кожна). Згідно з указом Президента України № 762/96 «Про грошову реформу в Україні», всі акції першої емісії, емітовані банком, мають номінал 10 грн.

Друга емісія зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 9 липня 1997 року (реєстраційний № 600/1/97) на суму 999 980 грн. (99 998 простих іменних акцій номіналом 10 грн. кожна). Третя емісія зареєстрована Державною комісією з цінних паперів та фондового ринку 2 грудня 1997 року (реєстраційний № 968/1/97) на суму 1 111 640 грн. (111 640 простих іменних акцій номіналом 10 грн. кожна).

Таким чином, у даний час статутний фонд АКБ «Гарант» становить 2 300 000 грн. (230 000 простих іменних акцій номіналом 10 грн. кожна, у власності керівних працівників банку знаходиться 1 800 акцій).

Акції, що становлять статутний фонд, повністю сплачені. Передплата проводилася банком самостійно за адресою: м. Херсон, вул. Комкова, 76-а.

Д. Чинники ризику

При прийнятті рішення про придбання акцій четвертого випуску акціонерного комерційного банку «Гарант» покупець повинен брати до уваги такі чинники ризику:

— погіршення економічної ситуації в Україні;

— непослідовність урядових рішень щодо діяльності комерційних банків;

— можливі зміни в законодавстві України про оподаткування комерційних банків.

Голова правління банку О. ІГНАТОВ.

Інформація про четвертий випуск акцій відкритого акціонерного товариства «Народна фінансово-страхова компанія»

1. Характеристика емітента

1.1. Фірмова назва: відкрите акціонерне товариство «Народна фінансово-страхова компанія» (надалі — Товариство).

1.2. Місцезнаходження: Україна, Київ, пр-т Оболонський, 23-а, к. 111.

1.3. Дата реєстрації Товариства: зареєстровано Мінською районною державною адміністрацією Києва 21 серпня 1997 року за № 06159, ідентифікаційний код № 21041115.

1.4. Органи управління: органами управління Товариства є загальні збори акціонерів, спостережна рада, дирекція товариства.

1.5. Загальний обсяг статутного фонду: 700 000 (сімсот тисяч) гривень. Обсяг сплаченої частки статутного фонду становить 700 000 (сімсот тисяч) гривень на 1.12. 1997 р.

1.6. Довідка про фінансовий стан: результати фінансової діяльності, достовірність бухгалтерського балансу та звіту за 1996 рік перевірені та засвідчені аудиторською фірмою «Юрінформаудит» (ліцензія на аудиторську діяльність № 467 від 27.12. 1994 р.)

1.7. Баланс Товариства (тис. гривень)

	на 01.01. 1997 року	на 01.10. 1997 року
АКТИВ		
I. Основні засоби та інші позаоборотні активи	112,9	188,2
II. Запаси і витрати	128,9	80,2
III. Грошові кошти і розрахунки та інші активи	1299,2	1234,5
Всього по активу	**1541,0**	**1503,1**
ПАСИВ		
I. Джерела власних та прирівнених до них коштів, в тім числі:	1518,6	1082,6
статутний фонд	563,9	563,9
спеціальні кошти	954,7	489,2
цільове фінансування	—	—
нерозподілений прибуток звітного року	—	29,5
II. Довгострокові пасиви	—	—
III. Розрахунки та інші короткострокові пасиви	22,4	420,5
Всього по пасиву	**1541,0**	**1503,1**

1.8. Звіт про фінансові результати на 01.10. 1997 року (тис. гривень).

Валовий доход — 0,3.

Доходи від позареалізаційних операцій — 296,2.

Витрати — 188,3.

Відрахування до бюджету — 22,7.

Балансовий прибуток — 137,9.

2. Дані про емісію цінних паперів

2.1. Дата і номер протоколу прийняття рішення про випуск цінних паперів: рішення загальних зборів акціонерів № 1 від 2.08.96 р.

2.2. Мета використання фінансових ресурсів, залучених від емісії: збільшення статутного фонду, що дасть змогу спрямувати всі фінансові ресурси, одержанні від емісії, на збільшення розміру обігових коштів, які планується використати:

300 000 гривень — на страхування вантажів та грузів;

300 000 гривень — на страхування кредитів та фінансових ризиків.

2.3. Обсяг емісії, що планується — 600 000 (шістсот тисяч) гривень. Загальна кількість акцій — 12 000 000 (дванадцять мільйонів) штук. Номінальна вартість однієї акції — 5 (п'ять) копійок:

2.4. Вид та категорія цінних паперів: Товариство випускає прості іменні акції в паперовій формі.

2.5. Число серій і порядкові номери:

Число серій: одна серія «Д». Порядкові номери акцій: 00000001—12000000.

2.6. Місце, день початку і припинення продажу:

Київ, пр-т Оболонський, 23-А, к.111.

Початок відкритої підписки — 7 січня 1998 року.

Закінчення підписки — 25 січня 1998 року.

Акції розповсюджуються за ринковим курсом.

2.7. Запланований курс акцій.

Акції розповсюджуються за ринковим курсом без обмежень.

2.8. Товариство не користується послугами торговця цінними паперами.

2.9. Перелік і результати попередніх емісій цінних паперів:

Першу емісію цінних паперів проведено з метою формування статутного фонду. Випущено 1 900 (одна тисяча дев'ятсот) штук простих іменних акцій та 100 (сто) штук іменних привілейованих акцій номіналом 5 000 (п'ять тисяч) українських карбованців серії «А», номерами 0001—2000 включно, на загальну суму 10 000 000 (десять мільйонів) українських карбованців. Емісію акцій зареєстровано в Міністерстві фінансів України (свідоцтво № 241/1/93 від 17 листопада 1993 року). Акції цієї емісії повністю сплачено.

Другу емісію цінних паперів проведено з метою збільшення статутного фонду Товариства. Випущено 11 276 300 (одинадцять мільйонів двісті сімдесят шість тисяч триста) штук простих іменних акцій номіналом 5 000 (п'ять тисяч) українських карбованців серії «А», номерами 00000001—11276300 включно, на загальну суму 56 381 500 000 (п'ятдесят шість мільярдів триста вісімдесят один мільйон п'ятсот тисяч) українських карбованців. Емісію акцій зареєстровано в Міністерстві фінансів України (свідоцтво № 347/1/94 від 9.09.94 р.). Акції сплачено повністю.

Третю емісію цінних паперів проведено з метою збільшення статутного фонду Товариства. Випущено 2 721 700 (два мільйони сімсот двадцять одна тисяча сімсот) штук простих іменних акцій номіналом 5 (п'ять) копійок серії «С», номерами 0000001—2721700 включно, на загальну суму 136 085 (сто тридцять шість тисяч вісімдесят п'ять) гривень. Емісію акцій зареєстровано в Державній комісії з цінних паперів та фондового ринку України (свідоцтво № 941/1/97 від 25.11.97 р.). Акції сплачено повністю.

2.10. Кількість іменних акцій, що випускаються. Кількість іменних акцій, випущених товариством, становить 12 000 000 (дванадцять мільйонів) штук.

2.11. Черговість випуску акцій — акції випускаються одною серією.

3. Фактори ризику

Факторами ризику, які можуть вплинути на фінансово-господарську діяльність ВАТ «Народна фінансово-страхова компанія» є:

погіршення економічної ситуації в Україні;

зміна в податковій та приватизаційній політиці.

Мале приватне підприємство «Експрес-Тур» перереєстроване в товариство з обмеженою відповідальністю «Гранта», адреса: Чернівці, вул. Головна, 9, р/р 1467921, і. к. 14262117.

Загублене свідоцтво про реєстрацію ООО «МОНА» № 0882870 ЛТД, видане 20.11.92 р. Печерською райдержадміністрацією, вважати недійсним.

Фото з конверта

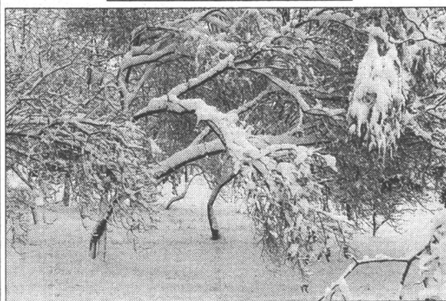

Незаймана краса зими...

Фото Любові КАЛЕНСЬКОЇ.

А я роблю так

Якщо промокло взуття

Взимку взуття промокає швидко, а висушити його — ціла проблема. Ми засовуємо його під батареї чи ставимо ближче до вогню, не замислюючись над тим, що при цьому «відчуває» наше взуття. А я роблю так. Мию його холодною водою, протираю ззовні й зсередини, набиваю старими газетами — газетний папір швидко поглинає вологу, зберігає форму взуття й розтягує, якщо воно тісне.

Замшеве взуття дуже добре «обновити» над парою, ворс підніметься. Кросовки, якщо вони зсохлися, також піддаю такій процедурі, вони люблять теплу «ванну». Коли шкіра розм'якне, витираю її, а потім змазую гліцерином і туго набиваю папером. Для дезинфекції взуття використовую оцтову есенцію: змочую ватні тампони й кладу в туфлі. За 10—12 годин, проведених у поліетиленовому пакеті, взуття цілком «одужує». Змазую формаліном і провітрюю. До речі, 3-процентним оцтом добре змазувати підошви нового взуття, щоб не пекло в стопах. Якщо ваші нові черевики риплять, їх також можна «вилікувати»: просочіть на ніч гарячою оліфою або змажте лляною олією — «звукові сигнали» зникнуть.

Людмила ДЕНИСЮК.

Київ.

Народний календар

29 ГРУДНЯ — Томи, Аггеля. Також — холодний день. Прийшов Тома — сиди вдома.

Правильно говорив Тома, що в грудні найліпше сидіти вдома.

30 ГРУДНЯ — Данила. Якщо цього дня дерева візьмуться інеєм, Різдво буде теплим.

2 СІЧНЯ — Гната. В цей день заборонялося прясти. Жінки пекли обрядове печиво, а дівчата, зібравшись на вечорниці, робили різдвяно-новорічні прикраси.

Прикмети січня

- Січень без снігу — літо без хліба.
- Якщо вночі дерева візьмуться інеєм, вдень сніг не йтиме.
- Ворони розкаркалися — на мороз, а влаштували в небі танок — на сніг.
- Місяць яскравий — до ясної погоди, а блідий, покритий туманцем — до снігу.
- З'являються біля сонця чи місяця райдужні кола —найближчої доби погода погіршиться.
- Сіра ворона при заході сонця самотньо сидить на верхівці найвищого дерева — чекай лютого морозу.
- Кінь лягає на землю — перед снігопадом.

Запитання по суті

Європа завжди моду диктувала. І на Новий рік також

Розкажіть, будь ласка, чому в Україні відзначають Новий рік саме в січні та ще й двічі?

Катерина ДЕМ'ЯНКО.

Севастополь.

Сучасне відзначення Нового року — четверте в літочисленні нашого народу. Впродовж століть наші пращури не з власної волі змушені були відмовлятися від своїх традицій. Уперше до цього призвела насильницька християнізація, тобто прийняття візантійського віросповідання, запозиченого у 988 році київським князем Володимиром Святославичем.

Первісне відзначення Нового року відбувалося весною, коли оживала природа. Після запровадження християнства в Київській Русі церква зажадала змінити дату Нового року, змушуючи перевести його з весни на осінь. Для цього знадобилося не одне сторіччя заборон і шельмувань дайбозької віри, котрої дотримувалися мешканці глибинних сіл.

Зате в Європі під впливом католицизму початком року вважався січень. Російська імперія, до якої входила і значна частина українських земель, була чи не єдиною країною зі старим літочисленням. І вже аж Петро І запропонував церковникам перенести Новий рік з вересня на січень. Проте й ця дата виявилася не остаточною. За більшовицької влади офіційний початок року змістився на 14 днів уперед. Та церковне відзначення не змінилося. Тому й досі у нас співіснують дві дати початку року: офіційна — 1-го і релігійна — 14 січня.

КРОСВОРД

По горизонталі: 1. «Окаянний» князь. 8. Епітет, яким султан називав Роксолану. 9. Вітряк з кінним приводом. 10. Фінський струнний музичний інструмент. 11. Судно з трьома рядами весел у римлян. 13. Герой Троянської війни. 15. Художньо-декоративна тканина. 18. Народні співці у кельтів у середні віки. 19. Князівство на Тамані, де правили переважно чернігівські князі. 20. Порт на Білому морі. 22. Уторована дорога. 25. Священна книга мусульман. 29. Фахівець із офтальмології. 30. Мати Геракла. 31. Старовинне плоскодонне річкове судно. 32. Українська назва алфавіту. 33. Село, під яким у 1410 році за участю наших пращурів було розгромлено Тевтонський орден.

По вертикалі: 2. Український ляльковий театр. 3. Фарба для живопису. 4. Друцький князь, намісник Київський. 5. Автор повісті «Батурин». 6. Періодичне видання. 7. Поема В. Сосюри. 10. Наказний отаман Азовського війська, приятель Т. Шевченка. 12. Дружина легендарного Гектора. 14. Освітлювальний прилад. 15. Видатний український вчений. 16. Родоначальник одного з княжих родів. 17. Самітник. 18. Відомий український актор. 21. Місто в сатиричному творі М. Салтикова-Щедріна. 23. Речовина, яка викликає в організмі утворення антитіл. 24. Штат у США. 26. Місто в Херсонській області. 27. Порода собак. 28. Бог урожаю в давніх українців.

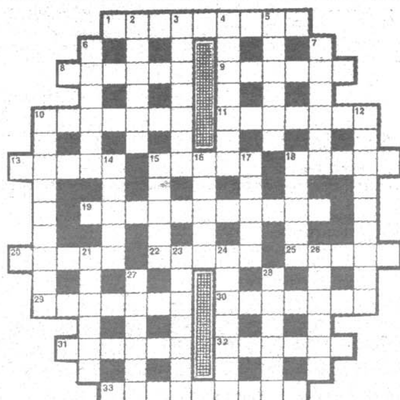

Відповіді до кросворда, надрукованого 20 грудня

По горизонталі: 1. Малуша. 4. Тандем. 9. Нострадамус. 10. Кіо. 11. Мирон. 13. Рза. 14. Дана. 16. Ніка. 18. Стус. 19. Плай. 21. Лір. 22. Індій. 24. Лія. 25. Департамент. 26. «Тризна». 27. Вільно.

По вертикалі: 1. Монументаліст. 2. Люстр. 3. Шурин. 5. Аймара. 6. Дискант. 7. Малоросійство. 8. Здоба. 12. Оса. 14. Діл. 15. Ной. 17. Колядки. 18. Сон. 19. Пропан. 20. Асури. 22. Івасі. 23. Дуель.

Бліц-опитування

Шановний читачу! Відійшов в історію 1997 рік.

1. Які його події запам'яталися найбільше?

2. Чого найперше бажаєте собі, рідним у Новому році?

Зворотний зв'язок

Коли ви востаннє були в театрі, кіно, будинку культури? Як давно читали книжку? («ГУ», 13.11.97)

«Забула вже, коли була востаннє в театрі, а кіно... Чого туди ходити? Фільмів не показують, їх замінили відео. В бібліотеку навідуюся часто, але ж там так холодно. Зігріваюся їхньою привітністю.

А. БОЙКО.

Калінінське Херсонської області».

«Театр — це моє життя. 45 років співаю у народній хоровій капелі, 20 років практикую відкриті уроки добра й краси у школі та для громадськості міста за участю поетів. Істинна правда, що не хлібом єдиним живе людина. Читайте прекрасну поезію Богдана Лепкого, історичну прозу.

Іван ПУТИЛА,
учитель фізики, пенсіонер.

Перемишляни Львівської області.

Рік Тигра

1926 1938 1950 1962 1974 1986 1998 2010

Люди цього знаку чутливі, схильні до роздумів, бувають дратівливі. Користуються повагою, але часто вступають в конфлікти зі старшими або начальством. Нерідко приймають опальні рішення чи приймають правильні рішення надто пізно. Загалом це мужні й сильні люди і їх, як правило, оцінюють достойно.

Тигру ідеально підходять як друзі чи супутники життя: Кінь, Дракон, Собака.

Більш-менш підходять: Щур, Віл, Кролик, Тигр, Вівця, Півень, Свиня.

Рішуче не підходять, протипоказані й навіть можуть принести нещастя: Змія, Мавпа.

Рік Тигра обіцяє бути не зовсім спокійним, придивіться до змін у житті, але будьте обережними. В політичному відношенні великі зміни. Несподівана політична розв'язка. Перспектива війни, катастрофа. Рік сприятливий для перемін, для дій. Якщо ваш маленький Тигр народився між сходом і заходом сонця, то сонце буде його захистком.

ЩУР. Не відчуває себе в безпеці. Тож нехай займається тільки тим, що стосується його.

БИК. Буде неспокійним, розгніваним, небезпечним. Замкнеться в собі, чекаючи кращих часів.

ТИГР. Може робити все, що захоче. Йому щастить, і якщо візьметься за великі справи, від усього буде захищений.

КІТ. Наша сімейна людина не любить перемін, які порушили б її спокійний спосіб життя.

ДРАКОН. Усе йому до вподоби, він знайде спосіб виділитися і навіть буде представлений до нагороди.

ЗМІЯ. Життя стомлює, але з усього цього Змія матиме гарний урок.

КІНЬ. Можливо, скористається цим роком, щоб піти і від своїх батьків, і від супутника життя. В усякому разі, якісь зміни передбачаються.

КОЗА. Усі зайняті тим, щоб змінити світ, і забувають про неї. Їй буде сумно.

МАВПА. Проживе цей рік як глядач, у неї відчуття непотрібності дій.

ПІВЕНЬ. Усе змінюється. Як важко! Як неприємно! Який суворий рік!

СОБАКА. Нарешті випала нагода для самопожертви. Собака в своїй стихії, він буде щасливий.

СВИНЯ. Вона пристосується і через великодушність спокійно витримає усі потрясіння.

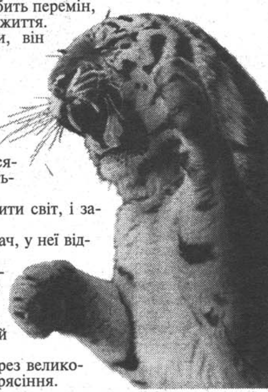

Голос України

Засновник — Верховна Рада України.

252019, м. Київ-19, вул. М. Грушевського, 5. Газета виходить з 1 січня 1991 року.

Головний редактор С. ПРАВДЕНКО.
Редколегія: О. БІЛИК (заст. головного редактора), Л. БРОВЧЕНКО (заст. головного редактора), А. ГОРЛОВ (перший заст. головного редактора), В. ЖЕЖЕРА, В. КРАСНОДЕМСЬКИЙ, С. ПИСАРЕНКО, А. СОЛОНСЬКИЙ, В. СУДДЯ (заст. головного редактора).

Адреса редакції: 252047, Київ-47, вул. Нестерова, 4.

ТЕЛЕФОНИ: для довідок — 441-88-23; телефакс — 224-72-54; відділ реклами — 441-89-34, 441-89-44.
◊ Рукописів не повертаємо.
◊ Листування з читачами — тільки на сторінках газети.

Свідоцтво про реєстрацію періодичного друкованого видання — КВ № 1 від 26.05.1994 р.

◊ За зміст та достовірність інформації у рекламних публікаціях відповідальність несе рекламодавець.
◊ Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій.
◊ За точність викладених фактів відповідальність несе автор.

Газета виходить 5 разів на тиждень (крім неділі й понеділка) українською і російською мовами. Індекс 60955. Тираж 251851.

Комбінат друку видавництва «Преса України». 252047, Київ-47, проспект Перемоги, 50
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0
Зам. 0311248.